

سەرخۇش ئوقۇشلىقلار دۇنياسى — 3

دۇنييا بالمارىئە دەپىياتىكى مېشھۇرە سەرلەر

ياغاچى قۇنجاقنىڭ ئاجايسى

سىرىگۈزىدە شىسلامى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىيەتى

شىنجالىخ ئېلېكترون ۋۇن - سەن نەشرىيەتى

سەرخۇش ئوقۇشلىقلىار دۇنياسى — 3

دۇنيا بالىلار ئەدەبىياتىدىكى مەشهۇر ھېكاىىلەر

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلىرى

ئاپتۇرى: كوللۇدى [ئىتالىيە]

تەرجىمە قىلغۇچى: زەينەپ ئابلاجان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

بۇ كىتاب دەۋر ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىيياتى تەرىپىدىن نەشر قە-
لىنغان 1997 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشري، 1 - باسمىسىغا ئاساسلىق تەر-
جىمە ۋە نەشر قىلىنىدى.

本书根据时代文艺出版社 1997 年 8 月第 1 版、第 1 次
印刷版本翻译出版。

كتاب ئىسمى: ياغاج قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزۈشتلرى
ئاپتۇرى: كوللۇدى [ئىتالىيە]
تەرجىمە قىلغۇچى: زەينەپ ئابلاجان
مەسئۇل مۇھەممەرى: ئەنۋەر قۇتلوق
مەسئۇل كوررېكتورى: چولپان تۇرسۇن
نەشرىيات: قىشقەر ئۇيغۇر نەشرىيياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۇرۇمچى شەھرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - قورۇ
پوچتا نومۇرى: 830000
تارقاتقۇچى: شىنجاڭ شىنخوا كىتابخانىسى
زاۋۇت: شىنجاڭ بايى باسما زاۋۇتى
فورماتى: 1092×787 م، م 1/32
باسما تاۋىقى: 2.5
نەشرى: 2009 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2009 - يىل 2 - ئاي 1 - قېتىم بېسىلىشى
كتاب نومۇرى: ISBN 978-7-5373-1736-8
باھاسى: 60.00 يۈن (10 قىسىم)

图书在版编目(CIP)数据

世界儿童文学名著故事·维吾尔文/再娜甫·阿布拉江译·—喀什:喀什维吾尔文出版社;乌鲁木齐:新疆电子音像出版社,2009.1

(“学海乐园”阅读系列;3)

ISBN 978-7-5373-1736-8

I. 世… II. 阿… III. 童话—作品集—世界—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV.II8

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 013897 号

书 名: 木偶奇遇记
作 者: 戈洛笛 [意大利]
翻 译: 再娜甫·阿布拉江
责任编辑: 艾尼瓦·库迪力克
责任校对: 乔尔帕·吐尔逊
出 版: 新疆喀什出版社
新疆电子音像出版社
地 址: 乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编: 830000
发 行: 新疆新华书店
印 刷: 新疆八艺印刷厂
开 本: 787mm×1092mm 1/32
印 张: 2.5
版 次: 2009 年 1 月第 1 版
印 次: 2009 年 2 月第 1 次印刷
定 价: 60.00 元 (全十册)

كىرىش سۆز

«ياغاج قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتلىرى» قىزىقارا-
لىق تربىيىتى ھېكايه بولۇپ، ئۇنىڭدا بىر ئەسکى بالىنىڭ
قانداق قىلىپ ياخشى بالغا ئۆزگەرنلىكى توغرىسىدىكى
ھېكايه بايان قىلىنغان.

بۇ ھېكايدىدە ئاپتۇر دۇنيادىكى ھەممە ئەسکى باللاردا
بولىدىغان كەپسىزلىك، تىنismsizلىق، كىتاب ئوقۇماسلىق،
يالغانچىلىق قىلىش، بۇزۇقلارغا ئىشىنىپ قىلىش، بىلىم-
سىزلىك، نەسۋەتنى ئاڭلىماسلىق، ھۇرۇنلۇق قاتارلىق
يامان ئادەتلەرنى پىنووكىئودا ئىپادىلىگەن. پىنووكىئودا
شۇنداق يامان ئادەتلەر بولغاچقا، جاپانى يەتكۈچە تارتىدۇ. دۇن-
يادىكى ئەڭ خەتلەرلىك ئاپەتلەرگە ئۇچرايدۇ، ئۇمىدىسىزلىك
ئىچىدە نەچچە قېتىم ئۆلۈمدىن قېچىپ قۇتۇلدۇ. لېكىن ئا-
خرى پىنووكىئو نېمە ئۈچۈن قۇقۇزۇپ قىلىنىدۇ؟ چۈنكى
پىنووكىئو نېملا دېگەن بىلەن كىچىك بالا، ساددا؛ ئۇنىڭدا
باشقىلارغا زىيان سېلىش ھېسابىغا ئۆزى پايىدا ئالدىغان

نىيەت يوق؛ ئىنتايىن ئاق كۆڭلۈ؛ نۇرغۇن ئىشلارنى خاتا قىلغان، هەتتا ئىككى، ئۈچ قېتىملاپ داۋاملاشتۇرغان بولسىدەمۇ، لېكىن قىلمىشىغا ئىگە بولالايدۇ. شۇڭا پىنوكتىونىڭ قىلمىشلىرىنى، يەنى «ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈـ زەشتلىرى»دىكى بۇ ھېكاينى دۇنيادىكى ئەسکى بالىلارنىڭ ياخشىغا ئۆزگىرىشنىڭ ئوبدان ئۆلگىسى قىلىشقا بولىدۇ. بۇ ھېكاينىنىڭ تەربىيىتى ئەممىيەتى ئىنتايىن چوڭقۇر.

بۇ چۆچەكىنىڭ ئاپتۇرى ئىتالىيلىك كوللۇدى (Collodi.C) بولۇپ ئۇنىڭ راست ئىسمى لورېنزن (1890 ~ 114 Cario Lorenzini, 1826 يىل ئىلگىرى، يەنى 1883 - يىلى نەشر قىلىنغان، تۈزۈپ ترجىمە قىلىنغان بۇ كىتاب ئەسلىي ئەسەرنىڭ تۆتتىن بىر قىسىمغا توغرا كېلىدۇ.

فەن چۈەن

1997 - يىل 8 - ئاي

مۇندەرىجە

1	گەپ قىلايدىغان ياغاج
4	ياغاج قونچاق پۇتكۈزۈلگەندىن كېيىن
10	بىر جۇپ يېڭى پۇت
15	مەكتەپكە بېرىش يولىدا
19	بېش تىلا
23	بۇلاڭچىغا ئۇچراش
30	تىللاارنى ئاخىرى ئوغربىلاب كېتىپتۇ
38	كېچىدە كۆزەتچىلىك قىلىدىغان ئىت بولۇش
41	قارا چاپلىق پەرزات بىلەن يەنە ئۇچرىشىش
47	تۇنجى قېتىم مەكتەپكە بېرىش
55	تاماشا دۆلىتىگە بېرىش
59	ئېھك بولغاندىن كېيىن
62	ئىت ئاكۇلاسىنىڭ قارنىدا
66	خاتىمە

گەپ قىلا لايدىغان ياغاچ

بۇرۇن ئانتونى ئىسىملىك قېرى ياغاچچىنىڭ ئۆيىدە
بىر پارچە ياغاچ بولغانىكەن. قېرى ياغاچچى بۇ ياغاچنى
كۆرۈپ ئىنتايىن خوش بولۇپ: «بۇ ياغاچنى ئۇستەلگە پۇت
قىلسام تازا ئوبىدان بولغۇدەك» دەپتۇ.

ئۇ شۇنداق دەپ، ئىتتىك پالىتسى بىلەن چاپماقچى بولـ
غاندا، ئىنتايىن ئاجىز سادا ئاڭلىنىپتۇ:

— مېنى چاپماڭ، مېنى چاپماڭ!

بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغان ياغاچچى ئانتونى قورقۇپ كېتىپـ
تۇ. ئەترابىغا قارىسا ئادەم قارىسى كۆرۈنەپتۇ. بۇ نەدىن
كەلگەن ئاۋازدۇ؟

— ھە، توغرا، — دەپتۇ ئۇ چېچىنى چاڭگاللاپ كۈلۈپ
تۈرۈپ، — بۇ مېنىڭ خىيالىم بولسا كېرەك.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ پالىتسىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، بۇ ياغاچـ
قا قاتىق بىرنى چاپقانىكەن، «ۋايجان! ۋايجان! بەك ئاغرىتىـ
ۋەتتىڭز» دېگەن ئېچىنىشلىق ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

بۇ چاغدا قېرى ياغاچى ئانتونى هاڭ - تالڭ قالغىنلىدىن ئاغزى چوڭ ئېچىلىپ، تىلى ساڭگىلاپ قاپتۇ. لېكىن بۇ ئا- ۋازنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ پالتىسىنى تاشلاپ قويۇپ، رەندىنى ئېلىپ كېلىپ ياغاچقا رەندە سالماقچى بويپتۇ. رەندىنى بىر سېلىشىغا ھېلىقى ئىنچىكە ئاۋاز يىغلىغاندەك ئىلتىجا قىپتۇ:

— توختاپ قېلىڭ، تېرەمنى سوپۇۋېتىپ بارىسىز !
بۇ قېتىم بىچارە قېرى ياغاچى توك سوقۇۋەتكەز-
دەك بولۇپ، يېقىلىپ چوشۇپتۇ. قورققىنلىدىن قىزىل بۇرنى كۆكىرىپ كېتىپتۇ.

دەل شۇ چاغدا قېرى ياغاچىنىڭ دوستى پاكار بۇۋايى

گېپتو كىرىپ كەپتۇ. ئۇ ئانتونىنىڭ يەردە ئولتۇر غالىلىقىنىڭ
كۆرۈپ، ئەجەبلىنىپ سوراپتۇ:

— يەردە ئولتۇرۇپ نېمە قىلىۋاتىسىن؟

— چۈمۈللىرگە ئېلىپىھ ئۆگىتىۋاتىمىن.

— يارايىسىن، ئوبدان ئىش قىلىۋېتىپسىن.

— سەن نېمە ئىش بىلەن كەلدىڭ؟

— مەن بىر غەلتىھ قونچاق ياسىماقچى: ئۇ
قونچاق قىلىچۋازلىق قىلايىدۇ، تانسا ئوينىيالايدۇ.
مۇشۇ قونچاقنى كۆتۈرۈپ يۈرۈپ، ئالەم كېزىپ، نان
تېپىپ يەيمىكىن دەيمەن.

— ئەمىسىھ شۇنداق قىل، گېپتو ئاكا، — دەپتۇ
قېرى ياغاچى ئورنىدىن تۈرۈپ، — مېنى نېمە قىلىپ
بەر دەيسەن؟

— ماڭا بىر پارچە ياغاچ بەرسەڭ.

قېرى ياغاچى ئانتونى بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىنتا.
يىن خۇش بولۇپ يۈگۈرۈپ بېرىپ، ھېلىقى گەپ
قىلىپ ئۆزىنى قورقتىۋەتكەن ياغاچنى گېپتۇغا ئەكېلىپ
بېرىپتۇ.

ياغاچ قونچاق پۇتكۈزۈلگەندىن كېيىن

گېبىتو ئۇ ياغاچنى ئۆزى تۇرۇۋاتقان كىچىك ئۆيىگە ئاپار-
غاندىن كېيىن، پىچاق بىلەن ياغاچقا قونچاقنىڭ بېشىنى،
چېچىنى ۋە كۆزىنى ئويۇپتۇ، كۆزى پۇتۇشى بىلەن ئىككى
كۆزىنىڭ ئالمىسى پىرقىراشقا باشلاپتۇ.

ئاندىن قونچاقنىڭ بۇرنىنى ئويۇپتۇ. بۇرۇن پۇتۇشىگە
ئۇزىر اپ چىقىپتۇ.

ئاندىن قونچاقنىڭ ئاغزىنى ئويۇپتۇ. قونچاقنىڭ ئاغزى
پۇتمەي تۇرۇپ، هىجىيىپ كۈلۈشكە باشلاپتۇ.

ئاندىن كېيىن ئېڭەك، بويۇن، مۇرە، بەدەن ۋە قوللىرى-
نى ئويۇپتۇ.

گېبىتو قونچاققا پىنوكىئۇ دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. ئۇ:
«بەختلىك بىر ئائىلىنى بىلەتتىم. ئۇ ئائىلىدىكى ئاتا. ئانا،
بالىلارنىڭ ئىسىمى پىنوكىئۇ ئىدى» دەپتۇ.

لېكىن ياغاچ قونچاقنىڭ قولى پۇتكەن ھامان گېبىتو-
نىڭ بېشىدىكى يالغان چاچنى ئېلىۋاپتۇ.

— پىنوكىكىئو! يالغان چىچىمنى قايتۇرۇپ بىرلا
لېكىن پىنوكىكىئو ئۇنىڭ گېپىگە پەرۋا قىىمىا.
يالغان چاچنى بېشىغا كىيىۋاپتۇ. گېبىتو بۇنداق ئەدەپسىر
لىكىنى كۆرۈپ ناهايىتى رەنجىپتۇ. كۆزىدىكى ياشنى سۈرتۈ.
ۋېتىپ، قونچاقنىڭ پاچىقىنى ۋە پۇتنى ئويۇپتۇ.

قونچاقنىڭ پۇتى پۇتۇش بىلەن گېپىتونىڭ بۇرنىغا
بىرنى تېپىپتۇ. «ھېي، — دەپتۇ گېبىتو ئۆزىگە، — ئۇنىڭ تېـ
پىدىغانلىقىنى ئويلىغانىدەم. لېكىن ئېھتىيات قىلىشقا كېـ
چىكىپ قاپىتىمەن».

ئاندىن كېيىن گېبىتو ئۇنى قۇچاقلاب كۆتۈرۈپ پولغا
قويۇپ مېڭىشنى ئۆگىتىپتۇ.

باشتا پىنوكىكىئو پۇتنى تۈزۈك مىدرىلىتالماپتۇ.
كېيىن پۇتنى ئېگەلەيدىغان بولغاندا ئۆيىدە ئۇياقتىن - بۇياققا
يۈگۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئاخىر ئىشىكتىن چىقىپ كوچىغا
قېچىپ كېتىپتۇ.

گېبىتو ئۇنىڭ كەينىدىن قوغلىغاج «تۇتۇۋېلىڭلار! ئۇنى
تۇتۇۋېلىڭلار!» دەپ توۋلاپتۇ.

لېكىن كوچىدىكى ئادەملەر بۇ ياغاج قونچاقنىڭ توشقان
دەك سەكىرەپ - سەكىرەپ كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپ،
كۈلکە بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئۇنى تۇتۇۋېلىشنى ئۇنتۇپتۇ.
ئۇلار ئاشۇنداق قوغلىشىپ يۈرگەندە يولدًا كېتىۋاقان

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

ئەسکەر ۋارقىرغان ئاۋازنى ئاڭلاب، بىرەر ئەسکى ئىگىسىدە
نىڭىدىن قاچقان ئوخشайдۇ، دەپ ئويلاپ پىنوكىئىونىڭ
بۇرنىدىن چىڭ تۇتۇۋاپتۇ.

گېبىتو پىنوكىئىونى تۇتۇۋاپلىپ، ئۇنىڭغا:
— خەپ! ئۆيگە بارغاندا سەن بىلەن ھېسابلىشىمەن، —
دەپ قورقتىپتۇ.

پىنوكىئىو بۇ گەپنى ئاڭلاب يەردە سوزۇلۇپ يېتىۋاپتۇ.
بۇ چاغدا، كېتىۋاتقانلار كېلىپ يىغىلىپ تاماشا كۆرۈپ-
تۇ. ئۇلار گېبىتونىڭ ئۆيگە بارغاندا ھېسابلىشىمەن، دېگەن
گېپىنى ئاڭلاب، قونچاققا ئىچ ئاغرىتىپتۇ. ئۇلار:
— بىچارە قونچاق! ئۇنىڭ ئۆيگە كېتىشنى خالماسىدە.
قى تۇرغان گەپ. بۇ ۋەھىسى قېرىنىڭ ئۆزىنى قانداق ئۇرىدە.
غانلىقىنى بىلدۈ - دە، — دېيىشىپتۇ. بەزىلەر:
— ئۇ ياغاچ قونچاقنى ئۆيگە ئېلىپ بارسا، چوقۇم
ئۇرۇپ پاچاقلىۋېتىدۇ، — دەپتۇ.

ئۇلار تولا سۆزلەپ گېبىتونى ناھايىتى قىبىھ قىلىۋېتىپ-
تۇ. ھېلىقى ئەسکەر ئۇلارنىڭ گېپىگە چىنپۇتۇپ، پىنوكىكە-
ئۇنى قويۇۋېتىپ، گېبىتونى تۇتۇپ تۈرمىگە قاماب قويۇپتۇ.
پىنوكىئىو ئەركىنلىككە ئېرىشكەن ھامان ئۇچقاندەك
قېچىپتۇ. ئېتىز لاردىن، قاشالاردىن ۋە ئۆستەڭلەردىن ئۆتۈپ،
گېبىتونىڭ ئۆيگە كېلىپ، ئىشىكى تاقىۋاپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

بۇ چاغدا قولىقىغا بىر خىل ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.
— ماڭا گەپ قىلىۋاقان كىم؟ — پىنوكىكىئو قورقۇپ
كېتىپتۇ.
— مەن.

پىنوكىكىئو كەينىگە ئۆرۈلۈپ قارىسا، بىر يوغان قارا
چېكتىكە تامدا ئۆمىلىپ يۈرگۈدەك.

— سەن كىم بولىسىن؟ — دەپ سوراپتۇ پىنوكىكىئو.
— مەن گېپى تولا قارا چېكتىكىمن، بۇ يېرده ياشاشقا انتى-
نىمغا يۈز يىلدىن ئاشتى.

— لېكىن ھازىر سەن مېنىڭ ئۆيۈمده، — دەپتۇ ياغاچ
قونچاق، — كۆزۈمدىن يوقال!

— كەتمىيمەن، — دەپتۇ گېپى تولا قارا چېكتىكە، —
ساتا ئېيتىپ قويىي: ئاتا. ئانسىنىڭ گېپىنى ئاڭلىماي
ئۆز مەيلىچە قېچىپ كەتكەن بالا بۇ دۇنيادا مەڭگۈ بەختلىك
بۇلامىيدۇ، بەلكى ھامان بىر كۈنى پۇشايمان يەيدۇ.
— سۆزلىسىڭ سۆزلەۋەر قارا چېكتىكە، مەن ئەتە ئەتتە.
گەن بۇ يەردىن كەتمەكچى. بولمىسا مېنى مەكتەپكە ئاپىرىپ
بېرىپ، ئوقۇشقا مەجبۇرلايدۇ.

— مەكتەپكە بارمىساڭ، توغرا كەسپىڭ بولۇشى
كېرەك.
— مېنىڭ كەسپىمىنى دەمسەن، مېنىڭ كەسپىم

بیپیش، ئىچىش، ئۇخلاش، ئويناشتىن ئىبارەت، ئەتكىنىدىن كەچكچە ئويناپ - كۈلۈپ خۇشال ياشايىمەن، - دەپتو پېنىك - كىئە كە، ھىلىپ.

— بۇنداق ياشغان ئادەم دوختۇرخانىغا كېرىمىسى،
چوقۇم تۈرمىگە كېرىدۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان پىنوكىسى قاتتىق غەزپىلىنىپ،
ئورۇندۇقتىكى كالتهكىنى ئېلىپ قارا چىكەتكىنىڭ بېشغا
زۇرىپىتۇ، سىخارە قارا چىكەتكە تامدىن چۈشۈپ كېتتىتۇ.

بىر جۇپ يېڭى پۇت

قىشنىڭ جۇدولۇق كېچىسى.

شىۋىرغان بېقىمىسىز ھۆشقىرتاتتى. پىنوكىكىئو ئۆيىدە يالغۇز قېلىپ ئىنتايىن قورقۇپتۇ. قورسىقى ئېچىپ ئازابىلە. نىپتۇ. ئۇ ئىشىكىنى تاقاپ قويۇپ، كوجىغا مېڭىپتۇ.

كوجىدىكى دۇكانلار تاقالغان، كوچىدا ھەتتا بىرەر ئىتمۇ كۆرۈنمەپتۇ. ئۇمىدىسىزلىك ۋە ئاچارچىلىقتا قىينالا. غان پىنوكىكىئو بىر ئۆينىڭ ئىشىكىدىكى قوڭغۇراق كۇنۇپ. كىسىنى كۈچىنىڭ بارىچە بېسىپتۇ. بىنادىكى بىر دېرىزدە دىن پوسما كىيىگەن بىر كىشى بېشىنى چىقىرىپ، پەسکە قاراپ غەزەپ بىلەن ۋارقىراپتۇ:

— بۇنداق سوغۇق كېچىدە نېمە قىلماقچىسىن؟

— كەچۈرۈڭ، ماڭا ئازراق بولكا بېرەرسىزمۇ؟ —

دەپتۇ پىنوكىكىئو بىچارە ھالەتتە.

— ساقلاپ تۇر، ساڭا ھازىرلا تاشلاپ بېرىمەن!

پىنوكىكىئو بېشىدىن بۆكىنى ئېلىپ دېرىزە تۈزىدە

تەڭلەپ تۇرۇپتۇ. يېرىم مىنۇتىن كېيىن دېرىزىدىن بولقا ئەمەس بىر تەلەڭە سوغوققى سو تۇ. لېكىن دېرىزىدىن بولقا ئەمەس بىر تەلەڭە سوغوققى سو تۆكۈلۈپ، ئۇنىڭ پۇتون بىدىنى ئۆل قىلىۋېتىپتۇ، پىنوكى كىئو توڭلۇغىنىدىن بىر ئېغىز گەپمۇ قىلالماي قاپتۇ.

قورسىقى ئېچىپ، ئۇنىڭ ئۇستىگە توڭلاب كەتكەن پە نو كىئو ئۆيگە يېنىپ كېلىپ، چوغداننىڭ يېنىدا ئولتۇ.

رۇپ، پۇتنى چوغدانغا قويۇپ ئۇخلاپ قاپتۇ.

كېچىدە ئۇنىڭ بىر جۇپ ياغاچ پۇتىغا ئوت تۇتىشىپ، كۆيۇپ كۆل بولۇپ كېتىپتۇ. بۇنى پىنوكى كىئو تۆيمىپتۇ. ئە تىسى بىرسى ئىشىكىنى چەككەندە ئاندىن ئويغىنىپتۇ.

— كىم؟ — دەپتۇ ئۇقاتىق ئەسەنەپ كۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ تۇرۇپ.

— مەن، — دەپتۇ گېبتو.

دادىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان پىنوكى كىئو ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، ئىشىكىنى ئاچماقچى بويپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ پۇتى كۆيۇپ كەتكەنلىكتىن يېقىلىپ چوشۇپتۇ.

گېبتو دېرىزىدىن كىرىشكە مەجبۇر بويپتۇ.

ئۇ باشتا پىنوكى كىئو ئىشىكىنى قەستەن ئاچمايۋاتىدۇ، دەپ ئىنتايىن خاپا بولغانىكەن، پىنوكى كىئو ئۇنىڭ پۇتىدىن ئايى رىلىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ كۆڭلى بۇزۇلۇپتۇ. ئۇ پىنوكى كە ئۇنى دەرھال قۇچقىغا ئېلىپ سۆيۈپتۇ، تەسەللى بېرىپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

پىنوكىكىئونىڭ قورسىقى ئېچىپ كەتكەنلىكىنى بىلىپ، يان-
چۇقىدىن ئۈچ دانه نەشپۇتنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا:
— بۇ نەشپۇتلەرنى ناشتىلىق قىلماقچىدىم. لېكىن
هازىر ساڭا بېرىھى، — دەپتۇ.

پىنوكىكىئو تۆزۈت قىلماي ئۈچ نەشپۇتنى يەپ بويپتۇ.
قورسىقىنىڭ ئاچلىقى بېسىلىپتۇ. لېكىن بىر جۇپ پۇت
قىلىپ بېرىسەن، دەپ يىغلاپ غەلۋە قىپتۇ.

گېبىتو مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، پىنوكىكىئونىڭ
كەپسىزلىكىنى تۆزىتىش نىيتىدە ئۇنىڭغا:

— نېمە ئۈچۈن ساڭا يېڭى پۇت قىلىپ بېرىدىكەنەن؟
يەنە ئۆيىدىن قېچىپ كېتىشىڭ ئۈچۈنمۇ؟ — دەپتۇ.

— مەن ساڭا ۋەده بېرىھى، — دەپتۇ ياغاچ قونچاق يىغلاپ
تۇرۇپ، — بۇنىڭدىن كېيىن خاتالىقىمنى تۆزىتىپ، ئوبدان
بالا بولىمەن. مەكتەپكە بېرىپ ياخشى ئوقۇيمەن.

— بالىلار بىرەر نەرسىگە ئىگە بولماقچى بولغاندا مو-
شۇنداق گەپلەرنى قىلىدۇ، — دەپتۇ گېبىتو گۇمانلىنىپ.

— لېكىن مەن راست گەپ قىلىۋاتىمەن، دادا، ۋەده
بېرىھى، ئوقۇيمەن، ئىش قىلىمەن. سەن قېرىغاندا ھالىڭدىن
خەۋەر ئالىمەن.

گېبىتو بۇ گەپلەردىن تەسىرلىنىپ، بىر سائەتكە يەتمىد-
گەن ۋاقتىتا ياغلاچ قونچاققا بىر جۇپ يېڭى پۇت ياساپ

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

بېرىپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ مەكتەپكە بارغاندا كىيىشى ئۈچۈن
گېبتىو ئۇنىڭغا قەغىزدىن بىر يۈرۈش كېيمىم، دەرمەخ قۇۋىزىقىـ
دىن بىر جۇپ ئاياغ، بولكا ئۇۋاقلىرىدىن شىلەپه ياساپ
بېرىپتۇ.

ئاخىرىدا پىنوكىكىئو دادسىدىن ئېلىپبە كىتابى
ئېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ.

لېكىن گېبتۇنىڭ كىتاب ئالىدىغان پۇلى يوق ئىكەن.
ئۇ پىنوكىكىئوغَا كۆيۈنگەنلىكتىن، ئۇچىسىدىكى كونا پەلتۇـ
سىنى سېتىپ، شۇنىڭ پۇلغان ئېلىپبە كىتابى ئېلىپ
بېرىپتۇ.

مەكتەپكە بېرىش يولىدا

پىنوکىئو چىرايلىق كىتابنى قولتۇقلاب مەكتەپكە مېڭىپتۇ. يولدا ئۆز - ئۆزىگە: «مەكتەپكە بېرىپ بۇگۇن كىتاب ئوقۇشنى ئۆگىنىمەن، ئەتە خەت يېزىشنى ئۆگىنەمەن، ئۆگۈنلۈككە ھېساب ئىشلەشنى ئۆگىنىمەن. شۇنداق قىلىپ نۇرغۇن پۇل تېپىپ، دادامغا چىرايلىق پەلتۇ، ياق، ئالتنۇن پەلتۇ ئېلىپ بېرىمەن. پەلتونىڭ ئەستىرى كۈمۈش، تۈگمىسى ئالماس بولىدۇ...» دەپتۇ.

بۇ چاغدا دېڭىز ياقىسىدىكى مەھەللەدىن نەي ۋە دۇمباق ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. پىنوکىئو بۇنىڭغا قىزىقىپ توختاپ قاپتۇ: مەكتەپكە بارايىمۇ ياكى دېڭىز ياقىسىغا بېرىپ مۇزىكا ئاڭلايمۇ؟

ئاخىر ئۇ: «بۇگۇن بېرىپ بىر قېتىم ئاڭلاپ باقاي، ئەتە مەكتەپكە بارايى» دېگەن نىيەتكە كەپتۇ.

ئويۇن قويۇلۇۋاتقان يەرگە بىردىمە يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ يەردىكى قونچاق ئويۇنى باشلىنىش ئالدىدا تۇرغانىكەن.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

لېكىن ھەربىر ئادەم ئىككى يارماق بەرسە ئاندىن كۆرەلدىكەن.

پىنوکكىئو بۇنداق قىزقىلىقنى كۆرۈپ، زالنىڭ ئە
چىدە ئويۇن چوقۇم قىزىق بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ. پۇلى
بولمىغاخقا، كۆڭلەك ۋە شىلەپىسىنى ساتماقچى بويپتۇ.
لېكىن كۆڭلىكى قەغەزدىن تىكىلىپ، شىلەپىسى بولكا ئۇۋە-
قىدىن ياسالغاچقا، ئالىدىغان ئادەم چىقماپتۇ. پىنوکكىئو تە
قەززا بولۇپ كېتىپ، يېڭى ئالغان ئېلىپىه كىتابنى بىر
چەتىكى يايىمچىغا سېتىۋېتىپتۇ.

دادىسى گېبتو ئوغلىغا مۇشۇ كىتابنى ئېلىپ بېرىش
ئۈچۈن پەلتوسىنى سېتىۋېتىپ، ھازىر ئۆيىدە توڭلاب تىترەپ
ئولتۇرغانلىقىنى پىنوکكىئو نەدە خىالىغا كەلتۈرسۇن.

پىنوكىكىئو ياغاچ قونچاق تىياتىرخانىستغا كىرىپىۋىدۇ
سەھنىدە ياغاچ قونچاقلارنىڭ ئويۇنى باشلىنىپ كەتكىيەكەن.
خاركىن بىلەن پەنسىلۇ سەھنىدە ئۇرۇشۇۋاتقانىكەن. پىنوكىكىئو
كىئۇنى كۆرۈپ ئۇلار تۇيۇقسىز توختاب قاپتۇ.

خاركىن كۆزلەرىنى ئۇرۇشۇۋېتىپ:

- ئاۋۇ قېرىندىشىمىز پىنوكىكىئو ئەممەسمۇ، — دەپتۇ.
- توغرا، شۇ، پىنوكىكىئو! — دەپتۇ پەنسىلۇ.

«پىنوكىكىئو، قېرىندىشىمىز پىنوكىكىئو!» دېيىشىپ
ناخشا ئېيتىش ئەترىتىدىكى ياغاچ قونچاقلار سەھنىگە¹
چىقىپ چۈرقرىاشقىلى تۇرۇپتۇ. دېكراتسىيىنىڭ كەينىدىكى
قونچاقلارمۇ يۈگۈرۈپ چىقىپ: «پىنوكىكىئو، بىزنىڭ يېنى-
مىزغا كەل!» دەپ توۋلاپتۇ.

پىنوكىكىئو دەرھال يۈگۈرۈپ بېرىپ، ياغاچ قونچاق قې-
رىنداشلىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ.

پىنوكىكىئونىڭ كېلىشى بىلەن قونچاق ئويۇنى توختاب
قاپتۇ. ئويۇن كۆربىغانلار غۇوغا قىپتۇ.

بۇ چاغدا ياغاچ قونچاق تىياتىر ئۆمىكىنىڭ درېكتورى
ئىشخانىسىدىن چىقىپتۇ. ئۇ ناھايىتى ئېگىز، قوپال ئادەم
بولۇپ، ئۇزۇن قارا ساقلى يەرگە سۆرۈلۈپ تۇرىدىكەن،
ئاغزى ئۇچاقتەك چوڭ ئىكەن. كۆزلەرى قىزىل چىراغقا
ئوخشاش يېنىپ تۇرىدىكەن. قولىدا يىلان ۋە تولكە قۇيرۇقى.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

دەن توقۇلغان قامچا بار ئىكەن.

بۇ قورقۇنچىلۇق دىرىپكتورنى كۆرۈپ، ھەممە ياغاچ قۇز چاقلار ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، بىر ئېغىز گەپ قىلىشىمۇ پېتىنالماي، تىترەپ تۇرۇپتۇ.

— ئاۋۇ ياغاچ قونچاقنى تۇتۇپ كېلىڭلار، — دەپ بۇيرۇپ-تۇ دىرىپكتور خاركىن بىلەن پەنسىلۇغا: — ئۇنى كۆيىدۈرۈۋە-تىمەن، مېنىڭچە ئۇ چوقۇم قۇرۇق ياغاچتىن ياسالغان، چا-راسلاپ كۆپىدۇ.

دىرىپكتورنىڭ يامان ئەلپازىنى كۆرگەن خاركىن بىلەن پەنسىلۇ يۈگۈرۈپ بېرىپ، پىنوككىئونى تۇتۇۋېلىپ، ئاشخا-سغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. پىنوككىئۇ قورقىنىدىن «دادا، ئوبدان دادا، مېنى قۇتقۇزۇۋال، مېنى قۇتقۇزۇۋال!» دەپ توۋلاپتۇ.

بەش تىللا

بۇ تىياتىر ئۆمىكىنىڭ درېكتورنىڭ تۇرقى قورقۇنچ-
ملۇق بولغان بىلەن كۆڭلى يۇماشاق ئادەم ئىكەن. پىنوکىئو-
نىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى نالىسىنى ئاشلاپ، ئۇنىڭغا ئىچى
ئاغرب قاپتۇ. پىنوکىئودىن:

— داداڭ بىلەن ئاپاڭ ھاياتمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— دادام ھايات، ئاپامنى ئەزەلدىن بىلمەيمەن.

— ئەگەر سېنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈۋەتسەم، بىچارە
داداڭ قانداق ئازابلىنىپ كېتىر... داداڭنىڭ ئىسمى نېمە؟

— گېبىتو.

— نېمە ئىش قىلىدىغان ئادەم؟

— تىلەمچى.

— قانچىلىك تاپاۋەت قىلىدۇ؟

— قانچىلىك بولانتى، ئۇنىڭ يانچۇقىدا بىرەر يارماقىمۇ
بولۇپ باققان ئەممەس.

«ۋاي بىچارە بۇۋاي!» ئۆمەك درېكتورى يانچۇقىدىن بەش

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتلىرى

تىلا ئېلىپ «مانا ماۋۇ بەش تىللانى داداڭغا ئاپىرىپ بەر» دەپتۇ.

پىنوكىكىئو پۇلنى ئېلىپ ھاياتجان ئىچىدە قايتا. قايتا رەھمەت ئېيتىپتۇ. قونچاقلار بىلەن بىرمۇبىر قۇچاقلىشىپ خوشلىشىپ، ئۆيىگە مېڭىپتۇ.
ئۇ ئۆيىگە كېتىۋېتىپ، يولدا ئاقساق تۈلکە بىلەن قارىغۇ مۇشۇككە ئۈچرەپ قاپتۇ.

— ياخشىمۇ سەن پىنوكىكىئو، — دەپتۇ تۈلکە ھۆرمەت بىلەن. پىنوكىكىئو سەل ئەجەبلىنىپتۇ.
— ئىسىمىنى قانداق بىلىۋالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ پىنوكىكىئو.

— چۈنكى داداڭ بىلەن ياخشى ئۆتىمەن.
— دادامنى نەدە كۆرگەنتىڭ؟
— تۇنۇگۇن سىلەرنىڭ ئۆينىڭ ئالدىدا.
— ئۇ نېمە قىلىۋېتىپتۇ؟
— توڭلاب تىترەپ تۇرۇپتۇ.
— ئېھ، بىچارە دادام! لېكىن مەن بارغاندىن كېيىن ئۇ توڭلىمايدىغان بولىدۇ.
— نېمىشقا؟

— چۈنكى مەندە بەش تىلا بار، — دەپ يانچۇقىدىن بەش تىللانى ئېلىپ ئۇلارغا كۆرسىتىپتۇ.

پارقىراپ تۇرغان تىللارنى كۆرگەن توونە سىلەن ئەپتەنلىقلىرىنىڭ
شۇكىنىڭ كۆزى قىزىرىپ پىنوكىكىئوغا ئەگىشىپ مېتىقىتىو.
بىردهم ماڭغاندىن كېيىن تۈلكە پىنوكىكىئوغا:
— پۇلۇڭنى تېخىمۇ كۆپرەك قىلىشنى، ئېيتىالۇق،
2500 تىللا قىلىشنى خالامسىن؟ — دەپتۇ.
— ئەلۋەتتە خالايمەن. لېكىن قانداق قىلغاندا شۇنداق
قىلغىلى بولىدۇ؟

— مۇشۇكىياپلاق دۆلتىگە بېرىش كېرەك.
پىنوكىكىئو باشتا بىچارە دادسىنى ئويلاپ ئۇ يەرگە بېـ
رىشنى خالىماپتۇ. لېكىن تۈلكە بىلەن مۇشۇك ئۇنىڭ قولـ
تۇقىغا كىرىۋېلىپ، تىنماي نەسىھەت قىپتۇ. پىنوكىكىئو

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

ئويلىنىپ قاپتۇ. بىر كېچىدىن كېيىن بەش تىللا 2500
تىللاغا ئۆزگۈرىدىغان ئىش بولسا نېمىشقا بېرىپ
باقامايمەن؟
شۇنىڭ بىلەن پىنۋوكتىئۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن
مېڭىپتۇ.

بۇلاقچىغا ئۇچراش

ئۇلار مېڭىپ - مېڭىپ، كەچتە بىر سارايغا چۈشۈپ ئارام ئاپتۇ.

ئۇچى بىر شىرهنى چۈرىدەپ ئولتۇرۇپتۇ. تۈلكە بىلەن
مۇشۇك نۇرغۇن قورۇما بۇيرۇتۇپ راسا يېپتۇ. لېكىن پىنوك
كىئو ناھايىتى ئاز يېپتۇ، گېلىدىن ئاران بىر توغرام گوش ۋە
نهچە چىشىم بولكا ئۆتۈپتۇ، كۆڭلىدە هامان بەش تىللانىڭ
قانىخە تىللاغا ئابىلىنىدەغانلىقىنى، ئوبلايلا ئولتۇرۇفتۇ.

شۇ كۈنى كېچىسى پىنوكىكىئو بىر ئۆيىدە، تۈلکە بىلەن
مۇشۇك يەنە بىر ئۆيىدە يېتىپتۇ. يېرىم كېچىدىن ئاشقاندا
ساراي خوجايىنى پىنوكىكىئۇنى ئويغاتقاندا، تۈلکە بىلەن
مۇشۇك تاماق يۈلىنىمۇ تۆلمىدى كىتىپ قالغانىكەن.

لنى تۈلەپ، خوجاينىدىن:
پىنكىئو بىر تىللانى بېرىپ، ئۇچىلەننىڭ تاماق پۇ.

— ئۇلار مېنى نەدە ساقلايدىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

— ئەته سەھەر غەلتىھ ئېتىزدا سېنى ساقلايدىكەن، —

دەپتۇ ساراي خوجايىنى.

پىنوكىئو سارايدىن چىقىپ، قاراڭغۇدا تىمىسىقىلاپ
مېڭىپتۇ، بىردهم ماڭخاندىن كېيىن دەرەخنىڭ غولىدا سۇس
نۇر چىچىپ تۇرغان قۇرتىنى كۆرۈپتۇ.

— سەن كىم؟ — دەپ سوراپتۇ پىنوكىئو.

— مەن گېپى تولا قارا چېكەتكە، — دەپتۇ ھېلىقى
قۇرت، — سېنى ئاكاھلاندۇرۇپ قوياي، تېز ئۆيۈڭە قايت.
يېنىڭىدا قالغان تۆت تىللانى بىچارە داداڭغا ئاپىرىپ بەر. سەن
ئۇنى ناھايىتى ئۇمىدىسىز لەندورگەنلىكتىن، ئۇ يىغلاپ ئولتۇ-
رىدۇ.

— ياق قايتمايمەن، ئەته دادام بېيىپ كېتىدۇ. چۈنكى بۇ
تۆت تىللا 2 مىڭ تىللا بولىدۇ.

— بالام، ئۇ ئەسكىملەرنىڭ گېپىگە كرمە.

— چوقۇم بارىمەن، — دەپتۇ پىنوكىئو قەتىيىلىك
بىلەن.

— ھامان پۇشايمان يەيسەن.

— دەيدىغىنىڭ ھەمسىھ شۇ گەپ. خەير - خوش قارا
چېكەتكە.

پىنوكىئو قارا چېكەتكىنىڭ گېپىگە كرمەي كېتى.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

ۋېرىپتۇ. بىردهم ماڭغاندىن كېيىن كەينىدىن كېلىۋاتقان ئاياغ تىۋىشىنى ئاڭلاپتۇ. كەينىگە قارىسا ئىككى سايە ئۇنىڭ.غا ئەگىشىپ كېلىۋاتقۇدەك. پىنوكىئۇ ھودۇقۇپ كېتىپ، تۆت تىللانى ئاغزىغا سېلىپ تىلىنىڭ ئاستىغا بېسىۋاپتۇ. تىللانى ئاغزىغا سېلىپ بولۇشغا ئىككى قولىنى بىرسى تۇتۇۋاپتۇ.

— پۇلنى چىقار، بولمىسا جېنىڭنى ئالىمەن.

پىنوكىئۇنىڭ ئاغزىدا تىللا بولغاپقا، جاۋاب بېرەلـ مەي، ھەر خىل قول ئىشارەتلەرى بىلەن ئۆزىدە پۇل يوقلۇـ قىنى بىلدۈرۈپتۇ.

— پۇلنى چىقارمىساڭ، سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىمىز، داـ داڭىندىمۇ ئۆلتۈرۈۋېتىمىزـ.

— ياق، ياق، ياق، بىچارە دادامغا چېقىلماڭلار. پـ نوکىئۇ ئىختىيارسىز ۋارقىراپ تاشلاپتۇ. پىنوكىئۇـ نىڭ ئاغزىدىكى تىللاalar جىرىڭلەپ كېتىپتۇـ.

— ھەي خۇمپەر، تىللاارنى تىلىڭنىڭ ئاستىغا بـ سىۋاپىسىن - دـ، تېز چىقار!

ئۇلارنىڭ بىرى قولى بىلەن پىنوكىئۇنىڭ ئاغزىنى ئاچماقچى بويىتىكەن، پىنوكىئۇ قاتىققى چىشىلەپ بۇلاڭـ چىنىڭ قولىنى ئۆزۈۋاپتۇـ تۈكۈرۈپ قارىسا مۇشۇكىنىڭ

قولى ئىكەن.

بۇلاڭچىلار پاتىپاراق بولۇۋاتقاندا پىنوکىسىۋ قاشقىنى سىلىكىنىپ ئۇلاردىن ئۆزىنى ئاجرىتىۋېلىپ قېچىپتۇ. ئىككى بۇلاڭچى ئۇنىڭ كېينىدىن قوغلاپتۇ. ئاخىر نەچچە چا- قىرىم يۈگۈرۈپ ئورمانلىق ئىچىدىكى ئاق ئۆينىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ. ده، ئىشىكى ئالدىراش چېكىپتۇ. لېكىن ھېچكىم جاۋاب بىرمەپتۇ.

ئىشىكىنى كۈچەپ ئۇرۇپتۇ، تېپىپتۇ. تۇيۇقسىز دېرىزە ئېچىلىپ قارا چاچلىق بىر چىرايلىق قىز بالا كۆرۈنۈپتۇ. قىز بالا ئۇنىڭغا:

— بۇ يەردە ھېچكىم يوق. ھەممەيلەن ئۆلۈپ كەتكەن، —

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

دەپتۇ.

— ئەميسە، ئىشىكىنى سىز ئېچىپ بېرىڭ، — دەپ ئىلـ.

تىجا قىپتۇ پىنوكىكىئۇ تەقەززالىق بىلەنـ.

— مەنمۇ ئۆلگەنـ.

— بىراق مەن... — پىنوكىكىئۇ جىددىيەشكەنلىكتىنـ

گەپ قىلالماي قاپتۇ، — ئىشىكىنى ئېچىپ، مەن بىچارىنىـ
قۇتقۇزۇۋېلىڭ...ـ

پىنوكىكىئونىڭ گېپى توڭىمەي تۈرۈپ بىرسى ئۇنىڭـ
ياقىسىغا ئېسىلىپتۇـ.

— ئاغزىڭنى ئاچ، — دەپتۇ بىر قورقۇنچىلۇق ئازازـ.

ئۇلار ئۆتكۈر پىچاقلىرىنى چىقىرىپ، ئۇنىڭ دۇمبىسىـ

گە نەچچىنى تەقىپتۇ. لېكىن پىنوكىكىئۇ قاتىقى ياغاچتنىـ
ياسالغاچقا، ئۇنىڭغا زىيان يەتمەيلا قالماستىن، پىچاق سۇنۇپـ
كېتىپتۇ. «تاپتىم، تاپتىم» دەپتۇ ئۇلارنىڭ بىرى، «ئۇنىـ
ئېسىپ قويالىلى!»ـ

— توغرا، ئۇنى ئېسىپ قويالىلى، — دەپتۇ يەنـ
بىرسىمۇـ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار پىنوكىكىئونىڭ قولىنى كەينىگەـ
قىلىپ باغلاد يوغان دۇب دەرىخىگە ئېسىپتۇـ.

ئۇچ سائەتتەك ۋاقت ئۆتكەن بولسىمۇ، ياغاچ قونچاقـ

ئۆلەستىن ئاغزىنى چىزلىرىنىڭ ئۆرۈچىرىشىكە چىدىماي:

— ئەتە كۆرۈشىلى. ئەتە بىز كەلگىنده چو سەن، ئاغزىڭمۇ يوغان ئېچىلىپ قالىدۇ، — دەپتۇ.
ئۇلار شۇنداق دەپ كېتىي قايتۇ.

ياغاچ قونچاق بوشلوقتا ئېسلىپ تۈرۈپ، ئاخىر نەپىـ
سى ئاجىزلاپ، كۆزى يۇمۇلۇپ، ئاغزى ئېچلىپ قاپتۇـ
پيوتون بەدىنى ئۇيۇشۇپ ھىجىنەمىنى سەزمەنس بولۇپ قايتۇـ

تللاalarنى ئاخىر ئوغربلاپ كېتىپتۇ

بىچاره پىنوكىكىئو دۇب دەرىخىگە ئېسىپ قويولۇپ ئۆـ لەيلا دەپ قاپىتۇ. ھېلىقى قارا چاچلىق قىز ئۇنى دېرىزىدىن كۆرۈپ، ناھايىتى بىئارام بولۇپ مالىيى، بۇركۇت ۋە ئىتىنى قۇتۇلدۇرۇشقا ماڭدۇرۇپ، ھارۋا بىلدىن ئۇنى ئۆيىگە ئالدىزۇرۇپ كەپتۇ.

قارا چاچلىق قىز بۇ يەردىكى بىردىن بىر چىراىلىق پەرـ زات بولۇپ، ئىنتايىن ئاڭ كۆڭۈل ئىكدىن. ئۇنىڭ بۇ يەردە يـا شاۋا تقىنىغا مىڭ يىلدىن ئېشىپتۇ. ياغاج قونچاق سېلىنغان ھارۋا ئۇنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلگەندە، ئۇ بىچاره قونچاقنى كۆتۈرۈپ ھۇجرىسىغا ئېلىپ كىرىپ، داڭلىق ئۈچ دوختۇرغا داۋالىتىپتۇ.

ياغاج قونچاق ئاخىر ساقىيىپتۇ.

«ئەمدى ماڭا قانداق قىلىپ بۇ ئىككى بۇلاڭچىنىڭ قوـ لىغا چۈشۈپ قالغانلىقىڭى سۆزلىپ بەرگىن» دەپتۇ قارا چاچلىق پەرىزات.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

پىنوكىكىئو ياغاچ قونچاق ئويۇنچىلىرىنى كۆرگەندىن تارتىپ، ئىككى بۇلاڭچىنىڭ ئۇنىڭ تۆت تىلاسنى بۇلماق. چى بولغانلىقىغىچە بولغان ئىشلارنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— تۆت تىلا هازىر نىدە؟

— يىتتۈرۈپ قويدۇم، — دەپ يالغان ئېيتىپتۇ پىنوكىكىئو. ئۇ تىللالالارنى يانچۇقىغا تىقىۋالغانىكەن. پىنوكىكىئو يالغان گەپ قىلغاچقا بۇرنى بىر غېرىج ئۇ. زىراپ كېتىپتۇ.

— نەدە يىتتۈرۈپ قويدۇڭ؟ — دەپ سوراپتۇ پەرىزات.

— ئورمانلىقتا، — دەپ پىنوكىكىئو ئىككىنچى قېتىم يالغان ئېيتقانىكەن، بۇرنى تېخىمۇ ئۇزىراپتۇ.

— ئەمىسە ئىككىمىز بېرىپ تېپىپ كېلەيلى.

— ھە، ئەمدى ئېسىمگە كەلدى، — دەپتۇ پىنوكىكىئو ئوڭايسىزلىنىپ، — دورا يېگەندە تۆت تىللانى بىللە يۇتۇۋېتىپتىمەن.

پىنوكىكىئو ئۇچىنچى يالغان سۆزنى قىلىپ بولغاندا بۇرنى شۇنچىلىك ئۇزىراپتۇكى، ئۇ مىدىرىلىيالمايدىغان، ئىشىك تۇۋىنگىمۇ بارالمايدىغان بولۇپ قاپتۇ.

بۇ چاغدا پىنوكىكىئو يالغان گەپ قىلىشنىڭ نومۇس ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ، ئۇزىنىڭ بۇنداق سەتلىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ يىغلاشقا باشلاپتۇ، يىغلاۋېرىپ پىنوكىكىئو.

نىڭ كۆزى قىزىرىپ ئىشىشپ كېتىپتۇ.

پەرىزاتنىڭمۇ كۆڭلى يېرىم بولۇپ، ئۈچ قېتىم پەقانقاڭ
چالغانىكەن، نەچچە يۈز تۆمۈر تۇمۇشۇق ئۇچۇپ كېلىپ، پەتەپ
نوككىئونىڭ بۇرنىنى چوقۇلاپ ئەسلىي شەكلىگە كەلتۈرۈپ
قويۇپتۇ.

— قەدىرىلىك پەرىزات، سىزنى بەكمۇ ياخشى كۆرد.
مەن، — دەپتۇ پىنوككىئو كۆز ياشلىرىنى سورتۇپ تۇرۇپ.
— مەنمۇ سېنى ياخشى كۆرمەن، بۇ يەردە تۇرۇپ قېلىد.
شىڭنى ئۇمىد قىلىمەن.

— لېكىن بىچارە دادامچۇ؟

— داداڭغا خەۋەر بېرىۋەتتىم. بۇگۈن ئاخشام ئۇمۇ بۇ
يەرگە يېتىپ كېلىدۇ.

— راستما؟ — دەپ خۇشالىقىدىن سەكىرەپ كېتىپتۇ
پىنوككىئو، — ئەمىسە مەن ئۇنىڭ ئالدىغا باراي.

— مەيلى، لېكىن يولدىن ئېزىپ كەتمە، ئورماننىڭ
ئىچى بىلدەن ماڭسالاڭ، چوقۇم تاپالايسەن.

شۇنىڭ بىلەن پىنوككىئو چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ دۇب
دەرىخىنىڭ يېنىغا كەلگەندە ئالدىدىن ئىككىيەن چىقىپتۇ.
ئۇلار ھېلىقى ئاقساق تۈلکە بىلەن قارىغۇ مۇشۇك ئىكەن.

ئۇلار پىنوككىئونى كۆرۈپ چۇچۇپ كېتىپتۇ:

— قانداق، ياخشى دوستىمىز پىنوككىئو، بۇ يەردە نېمە
قىلىپ يۈرۈسىمەن؟

ياغاچ قۇنچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

«دېسم گھې تو لا!» ده پېنوكکيئو بولاقچىلارنىڭ ئۆزىدە.

نى بۇلىماقچى بولغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— سېنى بۇلىماقچى؟... قانداق دېگەن گەپ بۇ! — دەپتۇ

تولکہ۔

— شۇنداقمۇ ئىش بولامدۇ، — دەپتۇ مۇشۇكىمۇ.

ئۇلار شۇنداق دېيىشىۋاتقاندا، پىنوكىئو مۇشۇكنىڭ

سول پوٽ په جي سناڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ، ئەجهېلىنىپ

ال پُوتُوڭنىڭ پەنجىسى قىنى؟» دەپ سوراپتۇ.

مۇشۇڭ نىمە دەپ جاۋاب بېرىشنى بىلەمە تۈرگاندا،

تولکه ئالدىر اىپ - سالدىر اىپ:

— یولدا ئاچ قالغان بىر بۇرە ئالدىمىزغا تىلەمچىلىك

قىلىپ كەلدى. بۇ دوستىمىز يۇتىنىڭ يەنجىسىنى چىشلەپ

ئۈزۈپ، ئۇنىڭغا بىر بىي، دەماللىققا ئۇنىڭ ھالىغا يەتتى، -

دہشت

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ يىنۋەكىئۇ قاتتىق تەسىرلىنى،

قاريغۇ مؤشۈكىنى دۇنيادىكى ئەڭ ياخشى مؤشۈككەن، دەپ

ئۇيلايىتە.

ئاندىن كېيىن ئۇلار ھىلىقى تىللالار توغرىسىدا سۆز.

لشیتو. تولکه سلهن موشواک ئۇنىڭغا تىللارانى غەلتە ئە.

تىزغا تىرىش، ھەقىقىدە نەسىۋەت قىلىپ، تۇت تىللانىڭ

ئىككى، مىڭ تىلا بولىدۇغانلىقىنى ئىتتىستە.

پیشوک کیئو سویہ ملؤک یہ ریز ات، بیحارہ دادسی، ڈہ گبیئے

تولا قارا چېكىدتكىنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىنى ئويلىخان بولسىزلىرى
لېكىن ئاخىرىدا يېنىلا ئۇلارنىڭ كەينىدىن مېڭىپتو.
ئۇلار بىر ھازا ماڭغاندىن كېيىن بىر پارچە بوز يەرگە
يېتىپ كەپتۇ. تۈلكە: «يېتىپ كەلدۈق» دەپتۇ. دە، پىنو كە-
ئۇغا قولى بىلەن ئورەك كولاپ، تىللارارنى ئورەككە كۆمۈپ
قويوۇشنى ئېيتىپتۇ. پىنو كىكىئو شۇلار دېگەندەك قىپتۇ.
تۈلكە ئۇنىڭغا 20 مىنۇتتىن كېيىن بۇ يەرگە كەلسە، بۇ
يەردە بىر توب دەرهەخ ئۆسۈپ چىقىدىغانلىقىنى، دەرەختە
نۇرغۇن تىللارارنىڭ ساڭىلاپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.
پىنو كىكىئو بۇ غەلتە ئېتىزدىن كېتىپتۇ. ئۇ 20 مى-
نۇتنى تاقھىتسىزلىك بىلەن ئۆتكۈزۈپ ئېتىزغا قايىتىپ
كەلسە، تىلا دەرىخىنىڭ سايىسىمۇ كۆرۈنمىگۈدەك. ئۇ نېمە
قىلارنى بىلدۈمىي تۇرغاندا ياندىكى دەرەخكە قونۇۋالغان شاتۇ-
تى پىنو كىكىئوغَا:

— پىنو كىكىئو، ۋاي ئەخەمەق پىنو كىكىئو! سەن بۇ
يەردىن كەتكەندە تۈلكە بىلەن مۇشۇك تىللالىرىڭنى ئېلىپ
ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ قېچىپ كەتتى، — دەپتۇ.
پىنو كىكىئو ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئانچە ئىشىنەپتۇ. ئۇ تو-
پىنى تاتلاپ، ناھايىتى چوڭ تۆشۈك كولالپىمۇ تىللالىرىنى تا-
پالماپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن پىنو كىكىئو بازاردىكى سوت مەھكىمىسى
گە بېرىپ سوچىغا ئىككى ئەسکىنىڭ تىللالىرىنى بۇلاپ

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

كەتكەنلىكىنى ئەرز قىلىپ، ئىشنىڭ جەريانىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ.

نەتىجىدە، بۇ سوتچى قوڭغۇرۇقنى باسقانىكەن، ئەسکەر فورمىسى كېيگەن ئىككى ئىت چىقىپتۇ. سوتچى پىنوككى ئۇنى كۆرسىتىپ:

— بۇ شۇمەكتىنىڭ تۆت تىلاسىنى خەق ئوغرىلىۋاپتۇ، ئۇنى تۈرمىگە قامالپ قويۇڭلار، — دەپتۇ.

پىنوككىئو بۇ ھۆكۈمنى ئاڭلادىپ، تاكاللاشماقچى بولغا نىكەن، ھېلىقى ئىككى ئەسکەر ئۇنىڭ ئاغزىنى ئېتىۋەلپ، تۈرمىگە سۆرەپ ئەكىرىپ كېتىپتۇ.

ئۇ تۆت ئاي قامىلىپ، ئاندىن قويۇپ بېرىلىپتۇ. پىنوككىئو بىچارە دادام قارا چاچلىق پەرىزاتنىڭكىدە مېنى ساقلاۋاتىدۇ، دەپ ئويلاپ پەرىزاتنىڭ ئۆيىگە قاراپ ئۇچ- قاندەك يۈگۈرۈپتۇ.

كېچىدە كۆزەتچىلىك قىلىدىغان ئىت بولۇش

پىنوكىكىئو يولدا توختىمای يۈگۈرۈپتۇ. لېكىن يۈگۈر-
گەنسېرى قورسىقى ئېچىپ كېتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئۈزۈم-
ملۇكتىن ئۆتۈشكە توغرا كەپتۇ. ئۇ ئازارق ئۈزۈم ئوغربلاپ
كورساق ئاچلىقىنى باسماقچى بولۇپ تامدىن ئارتىلىپ چو.-
شۇشىگە، بىر پۇتى قاپقانغا چوشۇپ قاپتۇ. بۇ قاپقاننى دېقان
ئۈزۈم ئوغربلايدىغان ئاغمىخاننى تۇتۇش ئۈچۈن قويۇپ قويغا.
نىكەن، مانا ئەمدى ئۇنىڭغا پىنوكىكىئونىڭ پۇتى چىڭ قىسىد-
لىپ قاپتۇ.

پىنوكىكىئو قاتتىق يىخلالپتۇ. لېكىن ئۇنىڭغا پەرۋا قىد-
لىدىغان ئادەم چىقماپتۇ. كېچىدە ئۈزۈمملۇكتىنىڭ خوجايىنى
كېلىپ پىنوكىكىئونى كۆرۈپ، غەزەپ بىلەن:
— هەي ئوغرى! چۈجلىرىمنى سەن ئوغربلىغانامۇ؟ —
دەپتۇ.

— ياق، ياق، مەن پەقەت ئىككى ساپاق ئۈزۈم يەي دەپ ...

— ئۈزۈم ئوغرىلىغان ئوغرى چۈجىمۇ ئوغرىلىدۇ، تۈركىلەپ،
ۋالاشىما! ئەدېپىڭنى بىر بېرىپ قوباي.

ئۇ پىنوكىكىئونىڭ بويىندىن كۆتۈرۈپ، ئۆيگە ئېلىپ كەلگىندا پىنوكىئو-
مېڭىپتۇ. ئۆينىڭ ئالدىكى چىملققا كەلگىندا پىنوكىئو-
نى ئىرغىتىپ تاشلىۋېتىپ:

— ئىتىمىز بۈگۈن ئۆلۈپ قالغانىدى. ھازىرچە كېچى-
سى كۆزەتچىلىك قىلىدىغان ئىت بولۇپ تۇر، سەن بىلەن
ئەته ھېسابلىشىمەن، — دەپتۇ.

ئۇزۇملۇك خوجايىنى پىنوكىكىئونىڭ پۇتىدىكى قاپقانى
ئېلىۋېتىپ، بويىنغا ئىتنىڭ بويىنغا سالىدىغان ھالقىنى
سېلىپ، ھالقىدىكى زەنجىرنى قوزۇققا باغلاب قويۇپتۇ.

قاراڭغۇ كېچىدە بىچارە پىنوكىئو بىر تەرەپتىن
توڭلاپ، بىر تەرەپتىن قورسقى ئېچىپ بەكمۇ قىينىلىپتۇ،
ئۇنىڭ ئۇستىگە ناھايىتى قورقۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىتنىڭ
كاتىكىگە كىرىپ ئۇخلىماقچى بوبىتۇ.

يېرىم كېچىدە تىرىقلىغان ئاۋازنى ئاڭلاپ قاپتۇ. ئۇ
ئىت كاتىكىدىن بېشىنى چىقىرىپ، تۆت ئاغمىخاننىڭ توخۇ -
ئۆردهك كاتىكىنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، چىش ۋە تىرىناقلرى
بىلەن ئىشىكىنى ئېچىپ بىر - بىرلەپ كاتەكە كىرىپ كەت-
كەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. ئۇلار كاتەكە كىرىپ بولغاندىن
كېيىن پىنوكىكىئو غىپىدە كېلىپ ئىشىكىنى تاقاپ قويۇپ،

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

ئىت هاۋىشغاندەك قاتتىق ھاۋىشىشقا باشلاپتۇ.

خوجايىن ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاخلىپ، ئورنىدىن چاچراپ

تۈرۈپ، مىلتىقىنى كۆتۈرۈپ پىنووكىئىنىڭ يېنىغا كەپتۇ:

— نېمە بولدى؟

— ئوغرى كىردى.

— نەدە؟

— توخۇ - ئۆردهك كاتىكىدە.

تۆت ئاغمىخان ئاخير خوجايىنىڭ قىپىزىگە سولە
نىپتۇ. خوجايىن بۇنىڭدىن ناھايىتى رازى بويپتۇ، پىنووكىدە
ئۇدىنمۇ مىننەتدار بويپتۇ.

— بالام، ماڭا ياردەم قىلىدىڭ. ھازىر ساڭا ئەركىنلىك

بەردىم، كەتسەڭ بولىدۇ، — دەپتۇ.

خوجايىن پىنووكىئىنىڭ بويىنىدىكى ھالقىنى چىقىردا.

ۋېتىپ، ئۇنىڭغا يېيدىغان نەرسىلەرنى بېرىپتۇ. پىنووكىئىو

ناھايىتى خۇش بولۇپ، پەرزاتنىڭ ئۆيىگە قاراپ ئۇچقاندەك

يۈگۈرۈپتۇ.

قارا چاچلىق پەرزات بىلەن يەنە ئۇچرىشىش

پىنوکكىئو قارا چاچلىق پەرزاتنىڭ ئۆيى بار يەرگە كېلىپ، ھەرقانچە ئىزدەپمۇ ھېلىقى ئۆيىنى تاپالماپتۇ. ئاخىر بىر تاشنى ئابىدىنى تېپىپتۇ. ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ يېزىپ قويۇلغانىكەن:

قارا چاچلىق پەرزاتنىڭ قەبرىسى
ئۇنى قېرىندىشى پىنوکكىئو تاشلىۋەتكەنلىكتىن
قايغۇرۇپ ئۆلۈپ كەتتى.

پىنوکكىئو بۇ تاش ئابىدىنى كۆرگەن بولسىمۇ، خەت تونۇمىغانلىقتىن نېمە يېزىلغانلىقىنى بىلەمپىتۇ. تەلىيىگە گېپى تولا قارا چېكەتكە ئوقۇپ بېرىپتىكەن، ئاندىن بىلىپتۇ. ئابىدىدىكى خەتلەرنىڭ مەنىسىنى بىلگەنە پىنوکكىئو ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قاتىق يىغلاپ كېتىپتۇ. شۇنداق قايغۇ-لۇق يىغلاپتۇكى، كېچىچە يىسغىدىن توختىماپتۇ. يىغلاپ

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

تۇرۇپ تاش ئابىدىنى مىڭ قېتىم سۆيپەتىو. يىغلاۋېرىپ ئاخىد.

رىدا كۆزلىرىدىكى ياشمۇ قۇرۇپ كېتىپتۇ.

مانى شۇ چاغىدا ئۇنىڭ ئۇستىدىن ئۇچۇپ كېتىۋاتقان

چوڭ كەپتەر ئۇنىڭدىن:

— هەي بالا، پىنووكىئۇنى كۆرۈڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— پىنووكىئۇ دەمسەن؟ مەن شۇ پىنووكىئۇ!

كەپتەر يەرگە ئاستا قونۇپ، پىنووكىئۇغا مۇنداق دەپتۇ:

— گېبتۈنى بىلەمسەن؟ ئۆچ كۈن ئىلگىرى مەن دېڭىز

ياقسىدا ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشقان.

— ئۇ نېمە قىلىۋاتىدۇ؟

— ئۇ دېڭىز - ئوکيانىلاردىن ئۇتنۇپ، دۇنيانىڭ ھەممە يې-

رىگە بېرىپ سېنى ئىزدەش ئۇچۇن كېمە ياساۋاتىدۇ.

— مېنى ئىزدەش ئۇچۇن؟ چىراىلىق كەپتەر، مېنى

دۇمبىھىگە منىدۇرۇپ، دادامنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ قويارسەن-

مۇ؟ — دەپتۇ پىنووكىئۇ كەپتەردىن ئۇتنۇپ.

كەپتەر ئۇنىڭ تەلىپىگە ماقول بويپتۇ. ئۇ پىنووكىئۇنى

دۇمبىسىگە منىدۇرۇپ ئۇچۇشقا باشلاپتۇ. ئۇلار بىر كېچە -

كۈندۈز ئۇچۇپ، دېڭىز ياقسىغا كەپتۇ. كەپتەر پىنووكىئۇنى

يەرگە قويۇپ، رەھمەت دېيشىشىگىمۇ قارىمای ئۇچۇپ

كېتىپتۇ.

دېڭىز ياقسىدا ئادەم ناھايىتى كۆپ ئىكەن. ئۇلار بوقايد-

نىڭ كېمىسىنى دولقۇن يۇتۇپ كېتىشتىن ئەنسىرەپ تۇـ.

رۇشقانىكەن. پىنوکكىئۇ زەن سېلىپ قاراپ دېڭىنەدىكى بۇلۇغ
نىڭ ئۆزىنىڭ بىچارە دادسى ئىكەنلىكىنى تۈنۈۋاپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئۇ تاش ئۇستىگە چىقىپ، بېشىدىن شىتابىرىنىڭ بىلەن
لەپىسىنى ئېلىپ ۋارقراشقا باشلاپتۇ:
— دادا، دادا!

ئارىلىق ناھايىتى ييراق بولسىمۇ، گېپتۇ قىرغاقنىكى
ئوغلىنى كۆرۈپ، ئۆمۈ شىلەپىسىنى ئېلىپ پۇلاڭلىتىپتۇ.
لېكىن تۇيۇقسىز بىر غايىت زور دولقۇن كېلىپ كېمىنى
ئاغدورۇۋەتىپتۇ.

— بىچارە بوزاي، — دەپ ئىچ ئاغرىتىپتۇ قىرغاقنىكى
كىشىلەر.

بۇلارنى كۆرگەن پىنوکكىئۇ چىداپ تۇرالماي، ھېچنې-
مىگە قارىماستىن ئۆزىنى دېڭىزغا ئېتىپتۇ.

«مەن بېرىپ دادامنى قۇتۇلدۇريمەن» دېگىنچە باتۇرلۇق
بىلەن ئۆزۈپتۇ. پىنوکكىئۇ ياغاچتىن ياسالغاچقا سۇدا لىيلەيدىكەن. بىراق دولقۇن بەك چوڭ بولغاچقا كۆزلىگەن نىشانغا
قاراپ ئۆزەلمەپتۇ. ئەتىسى سەھىرە پىنوکكىئۇنى دولقۇن
بىر ئارالنىڭ قىرغىنقا چىقىرپ قويۇپتۇ.

قىرغاققا چىققاندىن كېيىن بۇ قاقاس ئارالدا پىنوکكى.

ئۇ يېرىم سائەت مېڭىپ، ئاران دېگەندە بىر مەھەللەگە
كەپتۇ. بۇ يەر «ئىشچى ھەرلىر كەنتى» دېلىلىدىكەن. ئۇ يەر-
دىكى ئادەملەر ئەتىگەندىن كەچكىچە ئالدىراش بولۇپ، بىرەر-

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

مۇ بىكارچى بولمىغاچقا، شۇنداق دەپ ئاتالغانىكەن.
— ۋايىان، — دەپتۇ ھۇرۇن پىنوكىكىئو ئۆز - ئۆز-
گە، — بۇ يەردە قانداق تۇرا مەن؟ مەن يَا ئىش قىلىش ئۈچۈن
تۈغۈلەخان تۇرسام!

لېكىن پىنوكىكىئونىڭ قورسىقى ئېچىپ ھالى قالماپ-
تۇ. نومۇسىنى بىر چەتكە قايىرپ قويۇپ، ئۆتكەن - كەچكەنلەر-
دىن يېگۈدەك نەرسە تىلەپتۇ. دەسلەپتە بىر ئىشچىغا ئۈچرەپ-
تۇ، ئۇ ھارۋىدا كۆمۈر ئېلىپ كېتىپ بارغانىكەن. پىنوكىكى-
ئۇ خېجىل بولغاندەك پەس ئاۋازدا:
— ماڭا بىر يارماق بېرەرسىزمۇ؟ قورسىقىم بەك
ئېچىپ كەتتى، — دەپتۇ.

— بىر تىينىمۇ يوق، — دەپتۇ ھېلىقى ئىشچى تەرىنى

دۇنيا باللار ئەدەبىياتىدىكى مەمۇر

سۇرتۇپ پۇشۇلداب تۇرۇپ، — ئەگەر ھارۋىنى تارتىپ ئۆزۈمىڭ
ئاپىرىشىپ بەرسەڭ، ساڭا ئىككى يارماق بېرىمەن.
بۇ گەپنى ئاڭلاپ پىنوکكىئونىڭ ئاچقىقى كەپتۇ:
— مەن ئېشەك ئەمەس! ئەزەلدىن ھارۋا تارتىپ
باقيمغان.

يېرىم سائەتتە يىگىرمە نەچچە ئادەم ئۆتۈپتۇ. لېكىن پـ-
نۇككىئوغا بىر يارماقىمۇ بەرمەپتۇ.
ئاخىر بىر مۇلايىم ئايانغا ئۇچراپتۇ. ئۇنىڭ قولىدا
ئىككى كومزەك سۇ بار ئىكەن.
— ماڭا بىر يۈتۈم سۇ بېرەرسىزمۇ؟ — دەپتۇ
پىنوکكىئو.

— ئىچكىن بالام، — دەپتۇ ھېلىقى ئايان مۇلايىملق
بىلەن.

شۇنىڭ بىلەن پىنوکكىئو چاڭقاپ كەتكەن بېلىقتەك
سۇنى غورتۇلدىتىپ ئىچىشكە باشلاپتۇ. ئاخىر پىنوکكىئو:
— ئۇسسىزلىقۇم قاندى، لېكىن قورسىقىم تېخى ئاچ، —
دەپتۇ.

ھېلىقى مۇلايىم ئايان پىنوکكىئوغا بۇ ئىككى كومزەك
سۇنى ئۆيىگە ئاپىرىپ بەرسە، بىر توغرام مەززىلىك بولكا
بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. لېكىن پىنوکكىئو ماقول
بولماپتۇ.

— بولكىدىن باشقىا، — دەپتۇ ھېلىقى مۇلايىم ئايان، —

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

يەنە بىر تەخسە قورۇما بېرىمەن.

پىنوكىكىئو بۇنىڭغىمۇ ماقول بولماپتۇ.

— قورۇمىدىن باشقا يەنە بىر پارچە تورت بېرىمەن.

بۇ چاغدا پىنوكىكىئونىڭ قورسىقى ئېچىپ چىدىيالماي
قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن چىشىنى چىشلەپ ئىككى كۆمۈزەك
سۇنى ئايالنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بېرىپتۇ.
ئۇ يەردە پىنوكىكىئو بولكا، قورۇما، تورتلارنى بۆرىدەك
يالماپ يېيشىكە باشلاپتۇ.

پىنوكىكىئو قورسىقىنى تويفۇزۇپ، ھېلىقى ئايالغا
رەھمەت ئېيتىماقچى بولۇپ بېشىنى كۆتۈرۈپ تۈيۈقسىز دالڭ
قېتىپ قاپتۇ — دە، «ئوهوي» دەپ ۋارقىراپ كېتىپتۇ.
— نېمىشقا بۇنداق ھېيران قالىسەن؟ — دەپتۇ مۇلايم
ئايال كۆلۈپ تۇرۇپ.

«بۇ...» پىنوكىكىئو تۈزۈكىرەك بىر ئېغىزىمۇ گەپ
قىلالماي قاپتۇ، «بۇ... سىز گويا... ئاؤازىڭىز... كۆزىڭىز وە
چېچىڭىز... يادىمغا كەلدى... ئېھ، كىچىك پەرىزات! مېنىڭ
يىغلىغۇم كېلىۋاتىدۇ، تارتىقان جاپالىرىمنى بىلسىڭىز...»
پىنوكىكىئو پولغا تىزلىنىپ، ھېلىقى ئايالنىڭ پۇتلە
رىنى چىڭ قۇچاقلاپ ھۆڭرمىپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

تۇنجى قېتىم مەكتەپكە بېرىش

قىلا چاچلىق پەرزات ياغاج قونچاقنىڭ ئۆزىنى تۈنۈغان
لىقىنى بىلىپ، سەممىيلىك بىلەن مۇنداق دەپتۇ:
— يادىڭىدۇ، سەن يېنىمىدىن كەتكەندە مەن تېخى بالا
ئىدىم. مانا ئەمدى چوڭ بولۇپ، ساڭا ئانا بولغۇدەك بولۇپ
قالدىم.

— سىزنى ياخشى كۆرىمەن. سىزنى ئانا قىلىۋالىمەن.
مېنىڭمۇ باشقۇا باللارنىڭكىگە ئوخشاش ئانام بولۇشى
كېرەك... مەنمۇ ئاستا - ئاستا چوڭ بولۇشنى ئازارزو قىلىمەن.
— چوڭ بولۇشنى ئازارزو قىلسالىڭ، ئالدى بىلەن ئادەم بوا-
لۇشۇڭ كېرەك.

— قانداق قىلغاندا ئادەم بولۇش سالاھىيتىگە ئىگە بول-.
غىلى بولىدۇ؟

شۇنىڭ بىلەن قارا چاچلىق پەرزات ئۇنىڭغا: «بىرىنچى-
دىن، باشقىلارنىڭ ياخشى گېپىنى ئاڭلىشىڭ كېرەك؛ ئىك-
كىنچىدىن، كىتاب ئوقۇشقا ۋە ئىشلەشكە ئامراق بولۇشۇڭ
كېرەك؛ ئۇچىنچىدىن، يالغانچىلىق قىلماسلىقىڭ كېرەك»

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

دەپتۇ.

پىنوكىكىئو ئادەم بولۇش، ياخشى بالا بولۇش ئۈچۈن
قەتئىي نىيەتكە كېلىپ، ھەممە ئىشنى قارا چاچلىق پەرزاات
نمىڭ دېگىنى بويىچە قىلىشقا بەل باغلاپتۇ.
ئەتسى پىنوكىكىئو ھۆكۈمىت مەكتىپىگە ئوقۇشقا
كىرىپتۇ.

پىنوكىكىئو كۆڭۈل قويۇپ ئوقۇپتۇ، ئۇ ناھايىتى ئەقىلـ.
لىق ئىكەن. مەكتەپكە ھەممىدىن بالدور بېرىپ، ھەممىدىن
كېيىن قايتىدىكەن. بىرلا كەمچىلىكى دوستلىرى بەك كۆپ
ئىكەن. دوستلىرى ئىچىدە كىتاب ئوقۇشقا قىزىقمايدىغان
بىرنەچە ئەسکى بالا بار ئىكەن.

مۇئەللەم ھەر كۈنى ئۇنى ئۇلار بىلەن ئوبىنما سلىققا ئاـ
گاھلاندۇرۇپتۇ، پەرزااتمۇ ئۇنىڭغا نەسىھەت قىپىتۇ. لېكىن
پىنوكىكىئو گەپكە كىرمەپتۇ.

بىر كۈنى مەكتەپكە كېتىۋاقاندا، بىر ئەسکى دوستى
ئۇنىڭغا دېڭىز ياقىسىدا ئىت ئاكۇلاسى بارلىقىنى، ئۇنىڭ
تېنى كىچىكىرەك بىر تاغچىلىك كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.
— راستىما؟ — دەپتۇ پىنوكىكىئو ھەيران بولۇپ، —

ئاشۇ ئاكۇلا دادامنى يۇتۇپ كەتكەن بولمىسۇن يەنە.
شۇنىڭ بىلەن پىنوكىكىئو ھېلىقى بالىلار بىلەن بىرـ.
لىكتە سومكىسىنى كۆتۈرۈپ دېڭىز بويىغا يۈگۈرۈپتۇ.

لېكىن دېڭىز بويىغا بېرىپ، پىنوكىكىئو ھەرقانچە ئىزـ.

دەپمۇ ھېلىقى يوغان ئىت ئاكۇلاسىنى تاپالماتپۇ پىنوكىيەت ئالدانغانلىقىنى بىلىپ، ئولار بىلەن دېيىشىپ قاپتو، ئاخىردا مۇشتلىشىپ كېتىپتۇ.

باللار كىتابلىرىنى پىنوكىيەغا ئېتىپتۇ. پىنوكىكىز ئۇ چەبىدەسلىك بىلەن ئۆزىنى قاچۇرغانىكەن، كىتابلار دېڭىز-غا چۈشۈپ كېتىپتۇ. باللار ئۆزىنىڭ كىتابلىرىنى ئېتىپ توگىتىپ، پىنوكىيەنىڭ سومكىسىدىن قېلىن ماتېماتىكا كىتابىنى ئېلىپ پىنوكىيەغا ئېتىپتۇ. لېكىن بۇ كىتاب پىنوكىيەغا تەگمەي، بىر ھەمراھىنىڭ پېشانىسىگە تېگىپ-تۇ. ئۇ بالىنىڭ چىرايى دەرھال ئاقىرىپ يىقلىپ چۈشۈپتۇ. باللار ئەھۋالنىڭ چاتاقلىقىنى كۆرۈپ، ھەممىسى قېچىپ كېتىپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

پىنوكىكىئو يۈگۈرۈپ بېرىپ ھېلىقى بالىنى يۆلھەپ، ئۇ-
نىڭغا كۆپ تەسەللى بېرىپتۇ. لېكىن ئۇ بالا بىر ئېغىزىمۇ
گەپ قىلالماپتۇ. پىنوكىكىئو يىغلىۋېتىپتۇ. ئانسىنىڭ گې-
پىگە قۇلاق سالماي، ئاشۇ ئەسکى بالىلارغا ئارلىشىپ قالغان-
لىقىغا پۇشايمان قىپتۇ.

دەل شۇ چاغادا پىنوكىكىئونىڭ كەينىدىن ئىككى
ئەسکەر كېلىپ، ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ. ئەسکەرلەر يارىلانغان بالىنى
بېلىقچىنىڭ قاراپ قويۇشىغا تاپشۇرۇپ پىنوكىكىئونى بازارغا
ئېلىپ كېتىپتۇ.

پىنوكىكىئو كۆڭلىدە بەك ئازابلىنىپتۇ.

بازارغا يېتىپ بارغاندا، پىنوكىكىئونىڭ شىلەپىسىنى
شامال بېشىدىن چۈشۈرۈۋېتىپتۇ. پىنوكىكىئو ئەسکەرلەردىن
شىلەپىسىنى ئېلىۋېلىشقا رۇخسەت قىلىشنى سوراپتۇ. ئەس-
كەرلەر ماقول بويپتۇ. لېكىن پىنوكىكىئو شىلەپىنى ئېلىپ،
بېشىغا كىيمەي ئاغزىغا چىشلىۋېلىپ، دېڭىز ياقىسiga جې-
نىنىڭ بارىچە يۈگۈرۈپتۇ.

ئەسکەرلەر ئۆزلىرى قوغلاشقا ئېرىنىپ ئۇۋ ئىتىنى
قويۇپ بېرىپتۇ. ئىت پىنوكىكىئوغا يېتىۋېلىشقا ئاز قالغاندا
دېڭىز بويىغا كېلىپ قالغانىكەن، شۇنىڭ بىلەن پىنوكىكىئو
ھېچنېمىگە قارىماي ئۆزىنى سۇغا ئېتىپتۇ...

پىنوكىكىئو بىر نېمىلەرنى قىلىپ مۇشكۇلچىلىكتىن
قۇتۇلۇپتۇ.

51

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

دېڭىزدا بىردهم لەيلەپ يۈرگەندىن كېيىن قىرغاققا
چىقىپ بېلىقچىنىڭ ئۆيىگە كىرىپتۇ. ئۇ بېلىقچىدىن
ھۆرمەت بىلەن:

— يارىدار بولغان بالىدىن خەۋىرىڭىز بارمۇ؟ بۇۋا، —
دەپ سوراپتۇ.

— خەۋىرىم بار، خەۋىرىم بار. ئۇ ناھايىتى خەتەرلىك
هالغا چۈشۈپ قېلىپ، ھاياتىدىن ئايىرلۇغلى قىل قالدى.
لېكىن ھېلىمۇ تىرىك، ئۆيىگە كەتتى.

— بۇ چاتاقنى كىمنىڭ تاپقانلىقىنى بىلدىڭىزمۇ؟

— پىنووكىكىئو دېگەن بىرسى شۇنداق قىپتۇ.

— پىنووكىكىئو دېگەن كىمكەن؟

— ئۇلار ئۇنى ئەسکى بالا، قەبىھ لۇكچەك دەيدىغۇ.
پىنووكىكىئو بۇ گەپلەرنى ئاخلاپ ئىنتايىن ئازابلىنىپتۇ.
بىردهمدىن كېيىن پىنووكىكىئو بۇ بۇۋاي بىلەن خوشلىشىپ
مېڭىپتۇ. بۇۋاي ئۇنىڭ يالىڭاچلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا مايىكا
كىيگۈزۈپ قويۇپتۇ.

پىنووكىكىئو پەریزاتنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. لېكىن ئىشىككە
يېقىن كەلگەندە روهى چۈشۈپ، ئىشىكىنى چېكىشكە پېتىنالا
ماپتۇ. پەریزاتنىڭ ئۆزىنى ئىيىبلىشىدىن قورقۇپتۇ. قاراڭغۇ
چۈشۈپ، بوران چىقىپ يامغۇر يېغىشقا باشلىغاندا ئىشىككە
تۆتىنچى قېتىم بېرىپ، تىترەپ تۇرغان قولى بىلەن ئىشىك
نى يېنىڭ بىرنىنچىنى چېكىپتۇ.

دۇنيا باللار ئەدەبىياتىدىكى مەمۇر لەپەلىر

يېرىم سائەت ساقلىغاندىن كېيىن توئىنچى قەۋەنلىق
چوڭ قولۇلە دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپتۇ.
— پەرىزات ئۆيدىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ياغاچ قونچاق.
— پەرىزات ئۇخلاپ قالدى، ساقلاپ تۇر، ئىشىكىنى مەن
ئېچىپ بېرىھى.

— رەھمەت سائىقا قولۇلە، لېكىن تېزراق ئېچىپ
بەرگەن بولساڭ، مەن بەك توڭلاپ كەتتىم.
— هەي بالا، قولۇلە مەڭگۇ تېز ماڭالمايدۇ.

ئىككى سائەت ئۆتۈپتۇ. لېكىن ئىشىك ئېچىلمىپتۇ. پـ
نۇككىئۇنىڭ پۇتون بەدىنى ھۆل بولۇپ، توڭلىغىنىدىن كـ
سىلداي تىترەپ كېتىپتۇ. يېرىم كېچە بويپتۇ، سائەت بىر
بويپتۇ، ئىككى بويپتۇ. ئىشىك يەنلا ئېچىلمىپتۇ. پـنۇككىئۇ
چىدىيالماي، ئىشىكىنى تېپىپتۇ. بەك قاتتىق تەپكەنلىكتىن
ئىشىك تېشلىپ كېتىپ بۇتى توشۇكە كىرىپ قاپتۇ، هەـ
قانچە قىلىپيمۇ بۇتنى چىقىرماپتۇ.

بىچارە پـنۇككىئۇ ئەتىسى تاك ئانقۇچە بىر بۇتى بىلەن
ئۆرە تۇرۇشقا مەجبۇر بويپتۇ.

كۈن چىققاندا ھېلىقى قولۇلە ئىشىككە يېتىپ
كېلىپ، ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. پـنۇككىئۇ ئۇنىڭدىن بۇتنى
چىقىرىۋېلىشقا ياردەملىشىنى تەلەپ قىپتۇ. لېكىن قولۇلە
مەن ياغاچى ئەمەس، ياردەم قىلامايمەن، دەپتۇ. پـنۇككىئۇ
ئاچلىققا چىدىمای قولۇلىدىن يەيدىغان نەرسە ئەكېلىپ بېـ

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

رېشنى سوراپتۇ. نەتىجىدە ئۈچ يېرىم سائەت ساقلىغاندىن كېيىن، قولۇلە بوردىن ياسالغان بولكا، قېلىن قەغەزدىن يَا سالغان توخۇ گۆشى ۋە گەجدىن ياسالغان تۆت دانه ئۆرۈكىنى ئېلىپ كەپتۇ. بۇ نەرسىلەرنى يېڭىلى بولمايدىكەن. پىنوكىئو يىغلاپتۇ، فاشاپتۇ. قورسىقىنىڭ ئاچقانلىقىدىن ئاخىر هوشىدىن كېتىپتۇ. هوشىغا كەلگەندە ئۆزىنىڭ كاربۇراتتا ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. پەربىزات ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغۇدەك.

— سېنى يەنە بىر قېتىم ئەپۇ قىلاي، — دەپتۇ پەردەزات، — لېكىن بۇنىڭدىن كېيىن سېنى ئەپۇ قىلمایمەن. ياغاچ قونچاق مىننەتدار بولۇپ، كۆڭۈل قويۇپ ئوقۇشقا، ياراملىق ئادەم بولۇشقا قەسەم بېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ يەنە بىر يىل ئۆتۈپتۇ.

پىنوكىئو ئىمتىھاندا دائىم سىنىپ بويىچە بىرىنچى بولىدىكەن، ئەخلاقتىمۇ ياخشى ئىكەن. پەربىزات ئىنتايىن خۇش بولۇپ، ئۇنىڭغا:

— ئەتە سەن ياغاچ قونچاق ئەمەس، راست بالىغا ئۆزگەرسەن، — دەپتۇ.

ياغاچ قونچاق بۇ گەپنى ئاثىلاب بەك خۇش بولۇپ كېتىپتۇ. ھەممە ساۋاقداشلىرىنى چايغا ئېيتىپ، ئۆيىدە كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈمەكچى بويپتۇ.

تاماشا دۆلتىگە بېرىش

شۇ كۈنى پىنوكىكىئو پەرىزاتتىن بىرىنەچە دوستى
بىلەن كۆرۈشۈپ كېلىشكە رۇخسەت قىلىشنى سوراپتۇ.
پەرىزات:

— بارغىن، لېكىن ئېسىڭىدە بولسۇنكى، قاراڭغۇ چو.
شۇشتىن ئىلگىرى قايىتىپ كېلىشىڭ كېرەك.
— بىر سائەتتىلا قايىتىپ كېلىمەن، — دەپتۇ
پىنوكىكىئو.

بىر سائەتكە يەتمىگەن ۋاقتىتا پىنوكىكىئو ھەممە دوستە.
لىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئەتە ئەتىگەندە ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ
چاي ئىچىشكە كېلىشىپتۇ. دوستلىرى ئۇنىڭغا خۇشالىق
بىلەن ماقول بويتۇ. ئاخىرىدا ساۋاقداشلىرى ئىچىدىكى ئەڭ
ياخشى ئۆتۈشىدىغان شام پىلىكى دېگەن لەقىمى بار بالىنىڭ
ئۆيىگە بېرىپتۇ.

شام پىلىكى مەكتەپ بويىچە ئەڭ ھۇرۇن، ئەڭ كەپسىز
بالا ئىكەن. پىنوكىكىئو ئۇلارنىڭكىگە ئۈچ قېتىم بېرىپ

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

ئىزدەپ، ئۇنى ئاران دېگەندە كىچىك بىر ئۆينىڭ قاراڭغۇ بۇ-
لۇڭدىن تېپىتۇ.

— بۇ يەردە نېمە قىلىۋاتىسىن؟ — دەپ سوراپتۇ پىنوك.
كىئو ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ.

— ساقلاۋاتىمىن. يېرىم كېچىدە تاماشا دۆلىتى دېگەن
يەرگە بارىمىن. ئۇ يەر دۇنيادىكى ئەڭ چىرايلىق يەر.

— ئۇنداق بولسا تاماشا دۆلىتىدىكى ئادەملەر نېمە ئىش
قىلىدىكەن؟

— ئۇلار ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆينايىدىكەن، كۆڭۈل ئا.
چىدىكەن، مەكتەپ يوق ئىكەن، مۇئەللەممۇ يوقكەن. سېنىڭ
چە قانداقكەن؟

«ھە!...» پىنوكىكىئو «بۇ يەر بولىدىكەنغا، مەنمۇ ياخشى
كۆرىمەن» دېگەندەك بېشىنى لىڭشتىپتۇ.

پەرىزاتنىڭ دېگەنلىرى پىنوكىكىئونىڭ يادىدا بولسىمۇ،
لىكىن شام پىلىكىنىڭ كۈشكۈرتىشى بىلەن خېلىغىچە
ئىككىلىنىپ قاپتۇ. شۇنداق قىلىپ كېلىشىپ قويغان
ۋاقت ئۆتۈپ كېتىپتۇ. تاماشا دۆلىتىگە بارىدىغان ھارۋىمۇ
كەپتۇ، ھارۋىدىكى بالىلار ئۇنى تاماشا دۆلىتىگە بېرىپ ئوي-
ناشقا دەۋەت قىپتۇ.

ياغاچ قونچاق بىردهم ئارىسالدى بولۇپ، ھارۋىغا قوشۇل-
غان ئېشەككە مىنپ، ئۇلار بىلەن بىلە مېڭىپتۇ.

بۇ تاماشا دۆلىتىنىڭ پۇقرالىرى پۇتونلىقى باللار بولۇپ، ئەڭ چوڭلىرى 14 ياش، كىچىكلىرى سەكتۈپ ياش قىمۇ كىرمىگەنلىكەن. ئۇلار كۈن بويى توپ ئوينيادىكەن ناخشا ئېيتىدىكەن، ياغاج ئاتقا مىنىدىكەن، مۆكۈشىدەك ئوينيادىكەن.

ئۇلار ئۇ يەردە خۇشال - خۇرام بەش ئاي ئوينىپتۇ. لېكىن بىر كۈنى پىنوكىكىئۇ چوش كۆرۈپ ئوينىپ كېتىپتۇ - دە، بېشىنى سىيلاپ بېقىپ چۆچۈپ كېتىپتۇ: قۇلىقى يوغىنلار قولىدىنمۇ چوڭ بولۇپ كەتكەندى. تەلەڭىگە سۇ ئەكىلىپ سۇغا قاراپ، بېشىدا ئىشەك-نىڭىكىدەك ئىككى قولاقنى كۆرۈپتۇ.

بىچارە پىنوكىكىئۇ ھەم ئاچقىقى كېلىپ، ھەم ئىزا تارتىپ، يىغلاپ نالە قىپتۇ. لېكىن ئۇ يىغلىغانسىزى ئىككى قولىقى ئۇزىراپ كېتىپتۇ. كېيىن قولاقلارغا تۈك چىقىشقا باشلاپتۇ.

پىنوكىكىئۇ بېشىغا ئۇزۇن قالپاقدا كىيىپ قولىقىنى يو-شۇرۇپ، شام پىلىكى بىلەن كۆرۈشكىلى بېرىپتۇ. شام پىلى-كىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش ئۇزۇن قالپاقدا كىيىۋالغانلىكەن. ئۇلار قالپاقلارنى تەڭ ئېلىمۇپتىپ، قارشى تەرىپنىڭ بېشى-غا چىقىپ قالغان ئىشەك قولاقلىرىنى كۆرۈپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. لېكىن كۆلۈۋېرىپ ئاخىر كۆلەلمىدىغان بولۇپ قاپتۇ. چونكى شام پىلىكى بىلەن پىنوكىكىئۇ ئىككى تەخىيگە

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

ئايلىنىپ قالغانىكەن.

دەل شۇ چاغدا سىرتتىن بىرسىنىڭ «مەن سىلەرنى تا
ماشا دۆلتىگە ئېلىپ كەلگەن ھارۋىكەش بولىمەن. ئەمدى
سىلەرنى ئېلىپ كېتىمەن» دېگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ.

ئېشەك بولغاندىن كېيىن

هارۋىكەش باشتا ئۇلارنى سىيلاپتۇ، بەدىنىدىكى تۈكلىـ
رىنى تارغاق بىلەن تاراپتۇ. ئاندىن بويىنىنى چىڭ ئارغاـ
مچا بىلەن باغلاپ بازارغا ئاپىرىپ سېتىۋېتىپتۇ.
شام پىلىكىنى بىر دېوقان سېتىۋاپتۇ، پىنوككىئۇنى
سېرىك ئويۇنى قويىدىغانلار سېتىۋاپتۇ.

سېرىك ئويۇنى قويىدىغانلارنىڭ باشلىقى پىنوككىئۇنى
ئېغىلغا ئېلىپ كىرىپ، ئۇنىڭغا شال پاخىلى ۋە قۇرۇق ئوت
سېلىپ بېرىپتۇ. پىنوككىئۇ قۇرۇق ئوت بىلەن شال پاخىلىـ
نى يېمەي تۈرۈۋالغاچقا، ئىگىسى قامچا بىلەن ساۋاپتۇ. ئاخىر
كورساقنىڭ ئاچلىقىغا چىدىمماي، يېيشىكە مەجبۇر بوبىتۇـ
پىنوككىئۇ يېغىلماقچى بولسىمۇ، يېغىلماـ
پتۇ، كۆـ
زىدىن ياشمۇ چىقماپتۇ. «ئېھ، خۇدا! مېنىڭ بۇ كەچۈرمىشىم
ئۇقۇشقا قىزىقمايدىغان باللارغا ئىبرەت بولسۇن» دەپ ئويلاپـ
تۇ بىچارە پىنوككىئۇ.

ئەتىسى خوجايىن پىنوككىئۇنى يېتىلەپ چىقىپـ
موللاق ئېتىشقا، ئۇسسۇل ئويناشقا بۇيرۇپتۇ. پىنوككىئۇ ئۇـ

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

نېميسا ياكى قاملاشتۇرالىمسا، خوجايىن ئۇنى قامچا بىلەن ساۋاپتۇ. ئۆچ ئاي مۇشۇنداق جاپا تارتىپ، بۇلارنى ئاخىر ئۆـ گىنىپتۇ.

ئۇلار پىنوكىكىئونى ئويۇن قويۇشقا ئېلىپ چىقىپتۇ. كوچىلارغا «سېرىك ئويۇنلىكى» توغرىسىدىكى ئېلانلار چاپلىنىپتۇ. ئېلانغا مۇنداق دەپ يېزلىپتۇ:

كۆرۈشكە ئالدىراخىلار

ئالاهىدە تەكلىپ قىلىنغان ئاتاقلىق
ئۇسسىول چولپىنى تەخھىي پىنوكىكىئۇ تۇنجى
قېتىم ئويۇن كۆرسىتىدۇ.

شۇ كۇنى كەچتە تىياترخانىنىڭ لوزا، ئورۇندۇقلۇرى ئادەم بىلەن تولۇپ كېتىپتۇ.

پىنوكىكىئونى ئىگىسى سەھنىگە يېتىلەپ چىقىپ، بىرنەچە قامچا ئۇرۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئويۇن كۆرسىـ تىشنى باشلاپتۇ. لېكىن ئويۇن قويۇش ئارلىقىدا لۇزىدىكى چىرايىلىق ئايالنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇنىڭ بويىنىدا ئالتۇن زەنجىر بولۇپ، ئۇنىڭغا ياغاچ قونچاقنىڭ خاتىرە ئىزىنىكى ئېـ سىلغانىكەن.

«ئاؤ ئېنىڭ ئاپام...» پىنوكىكىئۇ دەرھال ۋارقىراشقا باشلاپتۇ، «ئېھ كىچىك پەرزات، ئېھ كىچىك پەرزات!»

دۇنيا باللار ئەدەبىياتىدىكى مەمۇرلىك اپلەر

لېكىن ئۇنىڭ ئاغزىدىن ئادەمنىڭ گېپى پىغىمىي
شەكىنىڭ ھاڭرىغىنى ئاڭلىنىپتۇ. ئويۇن كۆرۈۋانقلار بۇنىڭ
دىن قاتىقى كۈلۈپ كېتىپتۇ. كۈلە نەتىجىسىدە پىنو كەنگەلىرىنىڭ
ئو يىنه نەچچە قامىچا يېپتۇ.

ئاخىرىدا پىنو كىئو چەمبىردىن سەكىرەش ئويۇنىنى
كۆرسىتىپتۇ. پىنو كىئونى غەم بېسىۋېلىپ، سەل بېمەرۋا-
لىق قىلغانلىقىدىن، چەمبىرگە پۇتلىشىپ يىقللىپ چۈشۈپ،
پۇتنى زەخىملەندۈرۈۋېلىپ، ئاقساق تەخھىي بولۇپ قاپتۇ.
خوجايىنى ئۇنى داۋالىتىشقا مال دوختۇرى تەكلىپ
قىلىپ كەپتۇ. لېكىن مال دوختۇرى داۋالاپ ساقىيتقىلى بول-
مايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئەتىسى سېرىك ئۆمىكىنىڭ باشلىقى پـ-
نۇكىئۇنى سېتىۋەتمەكچى بولۇپ، ئۇنى دۇمباق ياسايدىغان
ئادەمگە سېتىپ بېرىپ:
— بۇنىڭ تېرسى ناھايىتى چىڭ، دۇمباق قىلىشقا يـا-
رايدۇ، — دەپتۇ.

ھېلىقى تىجارەتچى پىنو كىئونى دېڭىز بويىغا يېتىـ
لمەپ بېرىپ، بويىنغا ناھايىتى ئېغىر تاشنى باغلاب، ئار GAMـ
چىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، دېڭىزغا پولتۇڭىدە تاشلىۋېتىپتۇ.
پىنو كىئونىنىڭ ئۆلۈشىنى كۇتۇپ تاشنىڭ ئۈستىدە
ئولتۇرۇپتۇ.

ئىت ئاكۇلاسىنىڭ قارندا

پىنوكىكىئو سۇ ئاستىدا 50 مىنۇت تۇرغاندىن كېيىن،
ھېلىقى ئادەم بويىسغا باغانلىغان ئارغامچىنى تارتىپتۇ.
لېكىن تارتىپ چىققىنى ئۆلۈك تەخھىي بولماستىن،
تىرىك ياغاچ قونچاق بولۇپ قاپتۇ.

ئارغامچىنى تارتىقان تىجارەتچى بۇ ياغاچ قونچاقنى
كۆرۈپ، قورقىنىدىن كۆزلىرى چەكچىيپ، ئاغزى ئېچىد
لىپ ھاۋىقىپ تۇرۇپ قاپتۇ.
سەل تۇرۇۋالغاندىن كېيىن:

— مەن دېڭىزغا تاشلىۋەتكەن تەخھىي نەگە كەتتى؟ —
دەپ سوراپتۇ.

— مەن شۇ تەخھىي بولىمەن، — دەپتۇ پىنوكىكىئو
كۆلۈپ تۇرۇپ.

— سەن تەخھىي بولساڭ ئەمدى نېمىشقا ياغاچ قونچاق
بولۇپ قالدىڭ؟

— ئەپەندىم، بۇ ھەقتىكى ھېكايانى بىلگۈڭىز بارمۇ؟

ئۇنداق بولسا بويىنۇمىدىكى ئار GAMCIN ئېشىۋېتىنىڭ، سەنەت ئەرەبلىرىنىڭ كەنەنەتلىكىنىڭ ئەتكەنلىكىنىڭ سۆزلەپ بېرىھى.

تىجارەتچى ئار GAMCIN ئېشىۋېتىپتۇ. پىنوکكىئو ئەرەبلىرىنىڭ كەنەنەتلىكىنىڭ چىقىپ، قەپەزدىن چىققان قۇشتەك خۇش بولۇپ، ئۆزى ھەققىدىكى ھېكاينى سۆزلەشكە باشلاپتۇ.

ئۆزىنىڭ بۇرۇن ئوقۇشقا كۆڭۈلشىمىگەنلىكىنى، ئەسکى دوستلىرىنىڭ گېپىگە كىرىپ، تاماشا دۆلەتىگە بېرىپ تەخھىي بولۇپ قالغانلىقىنى، تەخھىي دېڭىزغا تاشلىۋې. تىلگەندىن كېيىن سانسىز بېلىقلار ئولىشىپ گۆشىنى يەپ كەتكەنلىكتىن، ئېشىپ قالغان ياغاچ ناھايىتى قاتتىق بولغاخقا بېلىقلارنىڭ چىشى ئۆتىمەي كېتىپ قالغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

پىنوکكىئو ھېكاينىسىنى توڭىتىپ، دېڭىزغا سەكىرەپلا قېچىپ كېتىپتۇ.

ئۇ دېڭىزدا لىيلەپ تىنماي ئۆزۈپتۇ. بىردهم ئۆزگەندىن كېيىن، دېڭىزدا بېشى چىقىپ تۇرغان قورقۇنچىلۇق غەلتە مەخلۇقنىڭ ئۆزىگە قاراپ ئۆزۈپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ، ئۇنىڭ چوڭلۇقىنى تەسۋىرلىگىلى بولمايدىكەن، ئاغزى ئېچىلسا تاغنىڭ غارىغا ئوخشايدىكەن. بۇ ھەققىي ئىت ئاكۇلاسى ئىكەن.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

پىنوكىكىئو بۇ غەلتە مەخلۇقنى كۆرۈپ جېنىنىڭ با.
رىچە قېچىپتۇ، ناھايىتى تېز ئۆزۈپتۇ. ئۇ ئەزەلدىن بۇنداق
تېز ئۆزۈپ باقمىغانىكەن. لېكىن غەلتە مەخلۇق ئۇنىڭدىن
مۇ تېز ئۆزۈپ، ئاغزىنى ئېچىپ، سۇنى سۈمۈرۈپ، پىنوكىكىدە.
ئۇنى سۇ بىلەن قوشۇپ يوتۇپ كېتىپتۇ.

پىنوكىكىئو ئىت ئاكۇلاسنىڭ قورسىقىغا كىرگەندىن
كېيىن هوشىدىن كېتىپتۇ. بىر هازادىن كېيىن هوشىغا
كېلىپ ئۆزىنىڭ ئىت ئاكۇلاسنىڭ قورسىقىدا ئىكەنلىكى
ئېسىگە كېلىپ بەكمۇ ئۆمىدىسىزلىنىپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئۇ يىغلاپ تۇرۇپ:

— قۇتقۇزۇڭلار! قۇتقۇزۇڭلار، — دەپ توۋلاپتۇ.

— سېنىڭچە، سېنى كىم قۇتقۇزىدۇ؟ — دېدى ئاۋاز
ئائىلىنىپتۇ.

— گەپ قىلىۋاتقان كىم؟ — دەپتۇ پىنوكىكىئو قورقۇپ
تىترەپ تۇرۇپ.

— مەن، سەن بىلەن بىلە ئىت ئاكۇلاسنىڭ قورسىقى
غا كىرىپ قالغان تۇننۇس بېلىقىمەن.

— بىزنى يۇتۇۋەتكەن ئىت ئاكۇلاسى بەڭ چوڭمۇ؟
— ناھايىتى چوڭ. قۇيرۇقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا تېندى.
نىڭ ئۆزۈنلۈقى ئىككى چاقىرىم كېلىدۇ.

بۇ چاغدا پىنوكىكىئو يىراقتىكى غۇۋا يورۇقلۇق دەپ
كۆرۈپ قېلىپ، تۇننۇس بېلىقىغا «خەير - خوش» دەپ
قويۇپ، يورۇقلۇق كۆرۈنگەن تەرەپكە يۈگۈرۈپتۇ.

خاتىمە

پىنوكىكىئو قاراڭغۇدا تىمىسىقلاب يۈرۈپ يورۇقلۇق كۆـ رۇنگەن يەرگە ئاخىر يېتىپ كېپتۇ. ئۇ شۇنداق قاراپلا ھېيراند لىقىدىن ئىقلىدىن ئازغىلى تاس قاپتۇ: ئۇ، ئۇ يەردە بىر شە رەنى، شىرەدىكى يېشىل ئەينەك شېشىگە سانجىپ ياندۇرۇپ قويۇلغان شامنى كۆرۈپتۇ. شىرەنىڭ كەينىدە چاچ - ساقالىدە رى ئاقىرىپ كەتكەن بوقاى ئولتۇرغۇدەك — ئۇ باشقا بىرى ئەمەس، دەل پىنوكىكىئونىڭ دادسىي — بىچارە گېبتىو ئىكەن. — ئېھ! قەدىرلىك دادا، سېنى ئاخىر تاپتىم. بۇنىڭدىن كېيىن سەندىن مەڭگۇ، مەڭگۇ ئايىرلمايمەن! مېنى ئېپۇ قىـ لار سەنمۇ؟ — دەپ پىنوكىكىئو بىچارە دادسىنىڭ ئالدىغا تىزـ لىنىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن پىنوكىكىئو دادسىدىن ئايىرلغا ناندىن بۇيان تارتىقان ئازاب - ئوقۇبەتلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاندىن پىنوكىكىئو:

— سەن بۇ يەرگە كىرىپ قالغىلى قانچىلىك بولدى، — دەپ سوراپتۇ.

— ئىككى يىل بولدى، قەدىرىلىك پىنوكىسىم بىلەر ئىككى يىل خۇددى 200 يىلdeك بىلنىپ كەتتى!

— ئەممسە بۇ شىرە بىلەن شام نەدىن كەلدى؟

گېپتو چۆكۈپ كەتكەن كېمىنى ئىت ئاكۇلاسى يۇقۇۋالىغانلىقى توغرىسىدىكى ھېكايلىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

ئۇنىڭ ئېيتىشچە، چۆكۈپ كەتكەن كېمىدە گوش، پە-

چىنە، قايماق، چاي، شېكەر، شام، تاتلىق سۇ، سەرەڭە قاتار-

لىق نەرسىلەر بولغاچقا، شۇلارغا تايىنىپ ھازىرغىچە ياشاپ-

تۇ. لېكىن بۇ نەرسىلەر تۈگەپتۇ، ھازىر ئاخىرقى بىر تال شامنى يېقىپ قويۇپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، قەدىرىلىك دادا، — دەپتۇ پىنوكىكە

ئۇ، — بىز قېچىپ چىقىپ كېتىھىلى.

— قاچىمىز، قانداق قاچىمىز؟

— ئىت ئاكۇلاسىنىڭ ئاغزى بىلەن دېڭىزغا قېچىپ چىقىمىز، ئاندىن قىرغاققا ئۆزۈپ بارىمىز.

— لېكىن، قەدىرىلىك پىنوكىكىئو، مەن سۇ ئۆزۈشنى بىلمەيمەن.

— ئۇنىڭ كارى چاغلىق، ئۇستۇمگە مىنىۋالساڭ بولىدۇ.

پىنوكىكىئو ناھايىتى باتۇرلۇق بىلەن دادسىنى يېتى.

لەپ، ئىت ئاكۇلاسىنىڭ ئاغزىغا قاراپ مېڭىپتۇ. پىنوكىكىئو دادسىغا پات - پات «قورقما دادا» دەپ مەدەت بېرىدىكەن. ئۇلار

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

خېلى مېڭىپ ئىت ئاكۇلاسىنىڭ بويىنغا كەپتۇ. ئىت ئاكۇلا-
سى ئاغزىنى ئاچقاندا كۆپكۆك ئاسماننى كۆرۈپتۇ.
ئۇلار پۇتنىڭ ئۇچىدا يېنىك دەسىھىپ، ئىت ئاكۇلاسى-
نىڭ تىلى بىلەن مېڭىپ، ئۈچ رەت دەھشەتلىك چىشلارنىڭ
يېنىغا كەپتۇ. پىنوكتىئۇ:
— دۈمبەمگە چاپلىشىپ، بويۇمنى قۇچاقلىۋال، —
دەپتۇ.

گېبتىو پىنوكتىئونىڭ مۇرسىنى تۇتۇپ، دۈمبىسىگە
مىنىپتۇ. پىنوكتىئۇ ئىت ئاكۇلاسىنىڭ ئاغزىدىن باتۇرلۇق
بىلەن سەكىرەپ چىقىپ، دېڭىزغا چۈشۈپ ئۆزۈشكە باشلاپتۇ.
باشتا پىنوكتىئۇ ناھايىتى كۈچەپ، تېز ئۆزۈپتۇ؛
لېكىن كېينىچە ھېرىپ ئۆزەلمىدىغان بولۇپ قاپتۇ. تەلىيدى.

گە بىللە قېچىپ چىققان تۇننۇس بېلىقى ياردىم قىلىپ،
ئۇلارنى قىرغاققا ئاپىرىپ قويۇپتۇ.

بۇ چاغدا كۈن پېتىشقا ئاز قالغانىكەن. گېبتو بىلەك
ھېرىپ كەتكەنلىكتىن ماڭالماي قاپتۇ. لېكىن پىنوكىكىئو
قولىنى سۇنۇپ، باتۇرلۇق بىلەن: «قەدرلىك دادا، بىلىكىمگە
ئېسىلىۋال، سېنى يۆلمپ ماڭاي» دەپتۇ.

ئۇلار يولدا ئىككى تىلەمچىگە ئۈچراپتۇ: بىرى ھېلىقى
ئاقساق تۈلكە، يەنە بىرى قارىغۇ مۇشۇك ئىكەن. مۇشۇك
بۇرۇن يالغاندىن قارىغۇ بولۇۋالغانىكەن، ئەمدى راست قارىغۇ
بولۇپ قاپتۇ. تۈلكىنىڭ بەدىنىنى قوتۇر بېسىپ كېتىپتۇ.

— ئەي پىنوكىكىئو، بىزگە ئىچىڭ ئاغرسۇن، ياخشى.
لىق قىلىپ قوي، ياخشىلىق قىلىپ قوي، — دەپتۇ تۈلكە.

— ياخشىلىق قىلىپ قوي، — دەپتۇ مۇشۇكىمۇ.

ئوغىرلىغانلار مەڭگۇ ياخشى ئاقىۋەتكە قالمايدۇ!
پىنوكىكىئو دادىسىنى يۆلمپ، داۋاملىق مېڭىپ، بىر

قومۇش كەپىگە يېتىپ كەپتۇ.

— ئىشىك چەككەن كىم؟

— بىز، دادا. بالا ئىككىمىز، يېيدىغان نەرسىمىز، ياتى.

دېغان جايىمىز يوق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پىنوكىكىئو.
شۇنداق دەپ ئىشىكىنىڭ تۇتقۇچىنى ئاستا تولغاپتىكەن،
ئىشىك ئېچىلىپتۇ. ئۇلار كىرىپ زەن سېلىپ قارسا
ھېچكىم كۆرۈنمەپتۇ.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەركۈزەشتلىرى

— ۋۇي! ئۆي ئىگىسى نەدىدۇ؟

— مايرىدە، — دېگەن ئازاز يۇقىرىدىن ئاڭلىنىپتۇ.

پىنوكىئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۆگزىگە قاراپ، گېپى تولا قارا چېكەتكىنى كۆرۈپتۇ.

— ئېھ قەدىرىلىك قارا چېكەتكە! — دەپ پىنوكىئۇ ھۆرمەت بىلەن تزىم بەجا كەلتۈرۈپتۇ.

— ئۇھووي! ئەمدى مېنى قەدىرىلىك قارا چېكەتكە دەۋاتىدە.

سەن، بۇرۇن مېنى كالىتكە بىلەن ئۇرغىنىڭ يادىڭىدىمۇ؟

— يادىمدا، لېكىن مېنى ئەپۇن قىلىڭ...

گېپى تولا قارا چېكەتكە بۇ ئۆينىڭ ئىگىسى — ھېلىقى قارا چاچلىق پەربىز اتنىڭ مەڭگۈ كەلمەيدىغانلىقىنى، مائىدىدە غان چاغدا كۆڭلى يېرىم بولۇپ: «بىچارە پىنوكىئۇنى چوقۇم ئاكۇلا يېپ كەتتى. ئۇنى مەڭگۈ كۆرەلمەيدىغان بولۇم» دېگەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ پىنوكىئۇ يىغلاپ كېتىپتۇ.

بىردهم يىغلاپ كۆز ياشلىرنى سۈرتۈۋېتىپ، دادسى ئۇخلايدە

دىغانغا يۇمىشاق ئورۇن راسلاپ بېرىپتۇ. ئاندىن گېپى تولا

قارا چېكەتكىدىن:

— بىچارە دادامغا نەدىن بىر چىنە سوت تېپىپ كېلەلەيمەن؟

— دەپ سوراپتۇ.

— دېهقان جىنانىڭ ئۆيىگە بار.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ يېقىن ئەترابىتىكى جىنا ئىسىملىك

دېهقاننىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئۇ يەرددە دېهقانغا يۈز چېلدەك سۇ

توشۇپ چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمۈپ، بىر چىنە سوتىكى ئىمگەمپۈپتۈرە
شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇدا بەش ئاي ھەر كۇنى سەھەرەدە
دېۋقاننىڭكىگە بېرىپ سۇ توشۇپ، دادىسىغا بىر چىنە سوت
ئەكىلىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئۇستىگە بورا ۋە سېۋەت توقويىدە
غان ھۇنارنى ئۆگىننىپ، پۇل تېپىپ كۈندىلىك تۇرمۇش خە-
راجىتى قىپتۇ.

ئۇ يەنە، چاقلىق ئورۇندۇق ياساپ، دادىسىنى ئۇنىڭخا
ئولتۇرغۇزۇپ تالا - تۈزگە ئېلىپ چىقىپ ئايلاندۇرۇپتۇ.
كېچىسى بېرىلىپ كىتاب ئوقۇپتۇ. دادىسى بۇنىڭدىن ناھايىتى
خوش بويپتۇ.

پىنوکكىئونىڭ ئەمگەك قىلىپ يىغقان ئازراق پۇلى بار ئىكەن. بىر كۇنى ئەتىگەندە دادىسىغا:
— بازارغا بېرىپ ئۆزۈمگە چاپان، قالپاقدا ۋە ئاياغ سېتى-
ۋېلىپ كېلەي، — دېپتۇ.
دادىسى ماقول بويپتۇ.

پىنوکكىئو يولدا چوڭ قولۇلىگە ئۇچراپ قاپتۇ.
— يادىگىدىمۇ؟ — دېپتۇ قولۇله، — مەن قارا چاچلىق پە رىزاتنىڭ ئۆيىدىكى مالا يېلىمەن.

— يادىمدا، يادىمدا، — دېپتۇ پىنوکكىئو تەقەززالىق بىلەن، — ماڭا دېگىنە، قارا چاچلىق پەرىزات ھازىر نەدە؟
مېنى ئېپۇ قىلارمۇ؟ بېرىپ ئۇنى يوقلىسام بولامدۇ؟
— ھەي، بىچارە پەرىزات ھازىر ئاغرۇپ قىلىپ دوختۇر-
خانىدا يېتىپ قالدى...

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىرى

— دوختۇر خانىدا؟... راستىمۇ؟... ھېي بىچارە ئاق كۆڭۈل پەrizات، بىچارە... ھېي... ئەگەر ئۇن مىڭ يۈەن پۇلۇم بولغان بولسا دەرھال ئۇنىڭغا ئاپىرىپ بېرىتىسىم... لېكىن ھازىر مەندە تۆت يۈەن — كىيمىم ئالدىغان تۆت يۈەنلا پۇل بار... لېكىن قەدىرلىك قولۇلە، بۇ پۇلنى ئېلىپ دەرھال پەrizاتقا بەرگىن.

— لېكىن يېڭى كىيمىنىچۇ؟

— ئۇنىڭ كارى چاغلىق، ئۇچامدىكى كونا كىيىملەرنىـ مۇ سېتىۋېتىپ پەrizاتقا ياردەم قىلماي دەيمەن. قەدىرلىك قۇـ لۇلە، ئىككى كۈندىن كېيىن يەنە مۇشۇ يەرگە كېلىشىڭنى ئۇمىد قىلىمەن. چۈنكى بۇگۈندىن باشلاپ كۈندە بەش سائەت ئارتۇق ئىشلەپ، ئوبدان ئاپامنى باقىمەن. خەير - خوش قەدىـ لىك قولۇلە، ئىككى كۈندىن كېيىن سەن بىلەن كۆرۈشكـ لى مۇشۇ يەرگە كېلىمەن.

شۇ كۈنى كېچىسى پىنوككىئۇ يېرىم كېچىگىچە ئىشـ لمەپتۇ. ئادەتتە سەككىز سېۋەت توقۇيدىكەن، ئەمدى 16 سېۋەت توقۇپتۇ.

پىنووككىئۇ ئىشنى قىلىپ بولۇپ كاربۇراتتا قاتتىق ئۇخلاپ كېتىپتۇ. چۈشىدە چىرايلق پەrizاتنى كۆرگەندەك بۇپتۇ. پەrizات كۆلۈمسىرەپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا:

— ياخشى قىلدىڭ پىنووككىئۇ، ياخشى كۆڭلۈڭ ئۇچۇن بۇرۇنقى ھەممە سەۋەنلىكلىرىڭنى ئېپۇ قىلىدىم، — دەۋەتقۇدەكـ گەپ شۇ يەرگە كەلگەندە پىنووككىئۇ ئويغىنىپ كېتىپتۇ.

ئاجايىپ قىزىق ئىش: پىنوكىكىئو ئۇرىشىغا ئەندىم
ياغاج قونچاق ئەمەس، بەلكى ئادەتتىكى ئادەم بولۇپ قالغانلىق
قىنى ھېس قىپتو.

ئۆي ناھايىتى چىرايلىق بېزەلگەنىكەن، شەرەدە يېڭى
چاپان، يېڭى قالپاقي، يېڭى ئاياغ تۇرغۇدەك.

ئۇ يېڭى كىيمىلەرنى كىيىپ، قولىنى يانچۇقىغا سالغا
نىكەن، قولىغا پىل چىشىدىن ياسالغان پۇل قۇتسىسى چىقىپتۇ.
ئېلىپ قاريسا، قۇتسىنىڭ ئۇستىگە مۇنداق خەتلەر يېزلىغانىكەن:
«قارا چاچلىق پەرىزات بۇ توت يۈەننى قەدرلىك پىنوك
كىئوغا قايتۇرۇپ بېرىدۇ. ياخشى كۆڭلىگە رەھمەت ئېيتىدۇ».
قۇتسىنى ئېچىپ قاريسا، قۇتسىدا 40 دانە تىللا تۇرغۇدەك.
بۇ زادى نېمە ئىش؟

پىنوكىكىئو ھەيرانۇھەس بولۇپ دادىسىغا دەپ بەرمەكچى
بولۇپ ياندىكى ئۆيگە كىرىپ، دادىسىنى تونۇيالماپتۇ. چۈنكى
دادىسى ياشىرىپ، پىنوكىكىئو تۇنجى قېتىم كۆرگەن ۋاقتىدە
كىدەك بولۇپ قالغانىكەن.

— قەدرلىك دادا، بۇ زادى نېمە ئىش؟ — پىنوكىكىئو
دادىسىنىڭ بويىنىغا گىرە ساپتۇ.

— چۈنكى ئەسكى بالا ياخشى بالا بولۇپ ئۆزگەرسە
پۇتون ئائىلە بەختلىك بولىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ دادىسى
ئۇنىڭ يۈزلىرىگە سوّيوب تۇرۇپ.

ياغاچ قۇنچاقىنىڭ تاجاپىپ سەرگۈزىتىلىمى

木偶奇遇记

ISBN 978-7-5373-1736-8

پالىمسىز 60.00 يۈم (10 فىسىم)

